

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[2nd February 1966]

தனி முக்கியத்துவம் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். அங்கே நல்ல பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் இந்த தீர்மானத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர்கள் மறுக்காமல் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

MR. SPEAKER : The question is :

"That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that the area covered by the Rameswaram Panchayat Town in the Ramanathapuram District, which is an institutional colony, be declared to be a Township."

The Resolution was put and carried.

III.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

10-00
a.m.

* திரு. கோ. சி. மணி : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது நடைபெறுகிற விவாதத்தில் எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக சிலபல கருத்துக்களை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாகச் சட்டமன்றத் தொடர் கூட்டம் ஆரம்பமாகிற ஒவ்வொரு முறையிலும் அவ்வப்போது இருக்கிற கவர்னர் பெருமான்கள் இங்கே உரையாற்றுவார்கள். இந்த ஆண்டு கவர்னர் பெருமான் ஆற்றியிருக்கிற உரையில் பெரும்பான்மையாக வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும் அதற்குச் செய்திருக்கிற அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் பற்றியும், எதிர்காலத்தில் வேளாண்மை எப்படி இருக்கும், உணவு உற்பத்தி எப்படி இருக்கும், உணவுப் பொருளைப் பொறுத்த வரையில் தன்னிறைவு கொள்வதற்கான காலகட்டம் எவ்வளவு என்பதைப் பற்றி எல்லாம் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இடைவேளியான கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற கொடுமைகளைப் பற்றி அவர் ஆற்றியிருக்கிற உரையில் ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. அதற்காக நான் இந்த மன்றத்தில் என் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

பருவ மழை தவறிய காரணத்தினால் நமது ராஜ்யத்தில் வேளாண்மை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இறுதிக் காலத்தில் பெய்த மழை காரணமாக நிலைமை சரியாகிவிட்டது போல இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மைத் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற கொடுமைகளைவிட சர்க்கார் இந்த துறைக்கு புதிதாக விதித்துள்ள வரியின் மூலமாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் படுகிற கொடுமைகள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதையும், எதிர்காலத்திலாவது இதற்கு ஒரு நிவாரணம் ஏற்படாதா, விதிவிலக்கு வராதா என்றும் பலர் உணர்ந்து எதிர்பார்த்திருக்கிற நிலையில் கவர்னர் உரையில் இதுபற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. அவர் குறிப்பிடாததற்குக்

2nd February 1966]

[திரு. கோ. சி. மணி]

காரணம் இந்தச் சர்க்கார் அவருடைய கவனத்திற்கு, இந்தப் பிரச்சனையைக் கொண்டுபோகவில்லையோ என்ற அச்சத்தினால் குறிப்பிடுகிறேன். இன்றையதினம் அமைச்சர்கள் செல்கிற இடங்களில் எல்லாம் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயிகள் தாங்கள் கொடுக்கிற மகஜர்களில் எல்லாம்—கட்சி வேறுபாடற்ற நிலையில் குறிப்பிடுவது நிலவரி, தண்ணீர் வரிக் கொடுமைகளைப் பற்றித்தான். அதுவும் குறிப்பாக நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மன்னார்குடி தாலுகாவில், காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் தலைமை தாங்கி நீண்ட தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானம் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது—எங்கள் பகுதியில் உள்ள நஞ்சை நிலங்களுக்கு 1950-ஆம் வருடத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரி எவ்வளவு, இப்போது விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரி எவ்வளவு, எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது, இப்படி உயர்ந்திருக்கிற அளவிற்கு விவசாயிகளுடைய வருவாய் உயர்ந்திருக்கிறதா, விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுகிற இதர பொருள்களின் விலை எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை எல்லாம் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அதையே எடுத்துச் சொன்னால்—எதிர்க் கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவதற் காகக் கூறுவதாகக் கூறி லகுவாகத் தட்டிக் கழிக்கிறீர்கள். ஆனால் ஆளும் கட்சியினர்களே ஒன்று கூடி இந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்றால்—அரசாங்கத்தின் இந்த வரிவிதிப்புக் கொடுமை நாட்டு மக்களை எவ்வளவு பாதித்திருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். நிலவரி சம்பந்தமாக நிரந்தர நிவாரணம் கிடைத்து விடும் என்று எதிர்பார்த்திருந்த காலம் ஏராளம் உண்டு. ஆனால் இதுவரை யாரும் அப்படிப்பட்ட உத்திசவாதத்தை அளிக்கவில்லை. இந்த ஆண்டு கவர்னரது உரையிலாவது ஏதாவது உத்தரவாதம் கிடைக்கும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஏமாந்தேன், குறிப்பாக இன்றைய தினம் தஞ்சை மாவட்டத்தின் நிலைமை என்ன என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். மேட்டூர் தண்ணீர் இல்லை. ஐன் மாதத்திலேயே திறந்துவிடுகிறோம் என்று சொன்னோம், அதுபோல இவ்வாண்டு ஜூன் 12-ஆம் தேதியே திறந்துவிட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டதைத் தவிர எங்களுக்கு எந்தவிதமான பரிகாரத்தையும் செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சுமத்தியே தீர வேண்டும் என்பது இல்லை. நடப்பை எடுத்துச் சொன்னாலேயே அந்தக் குற்றச்சாட்டுதான் நிற்கும். திறந்துவிட்டதில் இருந்து சாகுபடி காலம் முழுவதுமே போதிய தண்ணீர் சாகுபடிக்குக் கிடைக்கவில்லை, கடைசி நேரத்தில் பெய்த மழையாவது பயிரைக் காப்பாற்றியதா என்றால் இல்லை. கடுமையாகப் பெய்த மழையினால் வெள்ளம் ஏற்பட்டு அங்கங்கே தங்கி தப்பிய பயிரையும் விலையவொட்டாது அழித்துவிட்டது. இதை அந்தப் பகுதியில் சுற்றிப்பார்த்த அமைச்சர் அவர்களே கண்டிருக்கக் கூடும். வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட நிலைமையையும் தண்ணீர் இல்லாமையினால் பாதிக்கப்பட்ட நிலைமையையும் கவர்னர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இந்த ஆண்டு வரிவசூல் செய்யும்

[திரு. கோ. சி. மணி]

[2nd February 1966]

என்று அறிவித்து விவசாய மக்களுடைய நம்பிக்கையற்ற தன்மையை மாற்றுவார்கள் என்று நினைத்தேன். அந்தத் துறையிலும் ஏமாந்தேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துக்கொண்டால் 1950-இல் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பமாகிற நேரத்தில் 38 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருந்தது. 1965-ஆம் ஆண்டு இறுதிக் கட்டத்தில் 58 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இவர்கள் கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரப்படி 20 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதாகும். இப்படி 20 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொடுத்துள்ள விவசாய மக்களது வாழ்க்கைத் தரம் எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது? உழைப்பின் பலனை அவர்கள் அடைந்தார்களா என்று சிந்தித்துப் பார்த்தீர்களா? உழைத்து உணவுப் பண்டத்தை 20 லட்சம் டனாக உயர்த்திக் கொடுத்துள்ள விவசாயப் பெருமக்களுக்காவது 18 அவுன்சு பசியாறச் சாப்பிட உணவு கொடுக்கப்படுகிறதா? பதினெட்டு அவுன்சு சாப்பிடவேண்டுமென்றால் 1970-71 வரை அவர்கள் காத்திருந்தாகவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் கவர்னர் கூட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்பட்ட இந்த 18 ஆண்டு காலத்தில், அடிமை வாழ்வை அறுத்து, விடுதலை பெற்று சுதந்திரமாக ஆண்டு வரும் இந்தப் பதினெட்டு ஆண்டு காலத்தில் நிறைவேற்ற முடியாத காரியத்தை 1970 வரை காத்திருங்கள், 18 அவுன்சு கிடைக்கும் என்று சொன்னால் நம்பிக்கை அளிக்கக் கூடியதா? ஆம். அவர்கள் 1970 வரை காத்துத்தான் இருந்தாக வேண்டும்.

அதே நேரத்தில் உணவுப் பண்டத்தை உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு—உணவுப் பண்டத்திற்குரிய விலை எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது, இதர பொருள்களின் விலை எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். 1966-ஆம் ஆண்டு அறுவடைப் பருவத்தில் 1965-இல் கொடுத்ததைவிட மட்டமாக தானியத்திற்குக் க்விண்டாலுக்கு 2 ரூபாயும், உயர்ந்ததாக தானியத்திற்கு 2.50 ரூபாயும் உயர்த்திக்கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தும் விவசாய மக்கள் திருப்தி அடையக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. காரணம் என்ன? கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் விவசாய திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்தில் தன்னிறைவு கொள்ளவேண்டிய காலகெடுவைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதர பண்டங்களின் விலைவாசியைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறாரா என்றால் இல்லை. உணவுப் பொருளின் விலை எவ்வளவு, விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுகிற இதர பண்டங்களின் விலை உயர்வு எவ்வளவு என்ற இரண்டையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கவேண்டும். குறிப்பாக கடலைப் பிண்ணாக்கை எடுத்துக்கொண்டால் 1950-ஆம் ஆண்டு ஒரு மூட்டை 12¾ ரூபாய்க்கு விற்று வந்தது. ஒரு மூட்டைக் கடலைப்

2nd February 1966]

[திரு. கோ. சி. மணி]

பிண்ணாக்கு 1965-ஆம் ஆண்டில் 48 ரூபாயாக விற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன். கடலைப் பிண்ணாக்கை உழவர்கள் தங்கள் மாடுகளுக்காக வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் நஞ்சை நிலத்திற்கு உரமாக வாங்கிப்போடவேண்டியிருக்கிறது. உரத்தின் விலை இந்த அளவு உயர்ந்திருக்கிறது. அதே நெல் இப்பொழுதும் 23 ரூபாய், 24 ரூபாய் தான் விற்கிறது என்பது இந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். நெல்லை உற்பத்தி செய்ய மிகத் தேவையான விவசாய கருவிகள், உரங்கள் முதலியவை எந்த விலையில் விற்கிறதோ அந்த விலையின் தகுதிக்கேற்ப நெல்லின் விலையும் உயரவில்லை. உரத்தின் விலை நெல்லின் விலையைப்போல் ஒரே அளவில் இல்லை. மற்றப் பொருள்கள் ஒரே அளவில் கூட இல்லை. அவைகளின் விலை எல்லாம் பன்மடங்கு வளர்ந்திருக்கிறது. அதைத்தான் இந்த அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அரசாங்கம் ஏற்கனவே வரி போட்டிருக்கிறது. அதோடு இருக்கவேண்டாமா? புதிதாக வரி வேண்டாம் என்று இருக்கக்கூடாதா? புதிதாக வரியைப் போடுகிறார்கள். அதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டார்களா? இங்கே உள்ள அத்தனை பேர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்களா? எதிர்க்கட்சிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது மட்டுமல்ல. கட்சி மனமாச்சரியத்தையும், கட்சிக் கட்டுப்பாட்டையும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமே என்பதற்காக சிலர் ஏற்றுக்கொண்டார்களே தவிர மனமார யாரும் இந்த வரியை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த மன்றத்தின் மூலமாக இதுவரை இரண்டு வருடத்துக்குள் 70 சதவிகிதம் வரி விவசாயிகளின் தலைமீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. பிண்ணாக்கு விலை உயர்ந்து விட்டது, உரத்தின் விலை உயர்ந்து விட்டது. இந்த நேரத்தில் நல்ல சட்டங்கள் விவசாயிகளுக்காகக் கொண்டு வருகிறோம் என்று கவர்னர் கூறியிருக்கிறார்கள். சர்க்காரும் கூறி வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நாம் செய்கின்ற நன்மைகள் இவைதானா? இதைத்தான் நான் இந்த நேரத்தில் இந்த மன்றத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். “தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டிற்கு நானா காரணம்? பருவமழை தவறியதற்கு நானா காரணம்” என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பார்கள். பருவமழை தவறினாலும்கூட இருக்கிற தண்ணீரையாவது நேர்மையாகவும், நியாயமாகவும் செலவழித்திருக்கிறார்களா? 12-ஆம் தேதி தண்ணீர் திறக்கப்படும் என்ற வாக்குறுதியை அமைச்சர் அவர்கள் தந்தார்கள். அந்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்பதற்காக ஏற்கனவே திறந்துவிட்ட தண்ணீர் சரியாக முழுவதும் பாயாத அளவிலே திறந்துவிடுகிறார்கள். எந்த எந்தப் பகுதிகள் பாசன வசதி பெற்றவை என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். வன்னியாற்றிலே திறந்துவிடப்பட்ட தண்ணீர் வந்து சேர்ந்ததா? இந்த வன்னியாற்றைப்பற்றி நான் அடிக்கடி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கூறி வந்திருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களும் ரொம்பப் பிரயத்தனப்பட்டு அடிக்கடி அதைப்பற்றி இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். வன்னியாற்றுப் பாசனத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறேன். 1940-ஆம் வருடத்துக் கணக்குப்படி 33,355 ஏக்கர் நிலம் அந்த ஆற்றுத் தண்ணீரைக் கொண்டு பாசன

[திரு. கோ. சி. மணி]

[2nd February 1966]

வசதி செய்யப்படலாம். அதற்கு முறையாக நீர்ப்பாசனம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் தண்ணீரின் விநியோக அளவு விநாடிக்கு 741 கன அடித் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும். நான் இந்த நேரத்திலே ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே வரியைக் குறைக்கவில்லை, உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு அந்த ஆற்றில் 741 கன அடித் தண்ணீர் விநாடிக்கு விட்டிருக்கிறார்களா? ஒரு நாளைக்குத் தண்ணீர் விடப்பட்டால் கடைசிவரை தண்ணீர் பாயக்கூடிய அளவில் தண்ணீர் விட்டிருக்கிறார்களா? அல்லது அந்த ஆறுவது அந்த நிலையில் இருக்கிறதா? எழுதாற்று நாற்பத்தோரு கன அடித் தண்ணீரைத் தாங்கக்கூடிய ஆழமும், அகலமும் உள்ள வாய்ப்பும் வசதியும் உள்ள ஆறு அது இருக்கிறதா? நெல் விதைக்கப்பட்டு தண்ணீர் பாய்ச்சப்பட்டு பயிர் முற்றவில்லை. அதற்குள் அது தூர்ந்துவிட்டது. தண்ணீர் அடைக்கப்பட்டு விட்டது. சராசரியாக 400 கன அடித் தண்ணீர் கூட அந்த ஆற்றிலே வரமுடியாத சூழ்நிலை இருந்துவருகிறது. ஆனால் 741 கன அடித் தண்ணீர் விடப்படும் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பெயர் பலகை கூட அப்படியே இருக்கிறது. 32,355 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறக்கூடிய நிலை இருந்த நேரத்தில் கூட பெறமுடியவில்லை. அதற்குப் பிறகூட ஒரு போகமாக இருந்தது இரண்டு போகங்களாக மாற்றப்பட்டது. இந்தக் கணக்கெல்லாம் விடப்பட்டிருக்கிறது. விடுகிற தண்ணீரையாவது ஒரு வழியாக ஒரு நாளைக்கு அதிகமாக விட்டு கடைசிவரை தண்ணீர் போய்ச் சேர்ந்து பாயக்கூடிய நிலையில் அடுத்த பகுதிக்குத் திறந்துவிடலாம் என்ற முறை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாதா? வெண்ணாற்று டிவிஷன் ஒரு நாள், காவேரி டிவிஷன் ஒரு நாள், இன்னொரு டிவிஷன் ஒரு நாள் இப்படியாக ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கும் தேதி குறிப்பிடப்படுகிறது. இவையெல்லாம் இந்தத் தேதியில் தண்ணீர் திறந்துவிடப்படும்; இந்தத் தேதியில் இங்கே தண்ணீர் திறந்துவிடப்படும் என்று சொல்வதற்குத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர, முறையாக வயலுக்குத் தண்ணீர் போய் பாயக் கூடியநிலையிலிருக்கிறதா? தண்ணீர் காலையிலே திறந்துவிடப்படும் என்று எஞ்சினியர் தெரிவித்தால் அந்த விவசாயி போய் தண்ணீரை வயலுக்குப் பாய்ச்சுவதற்குள் அந்தத் தண்ணீர் திறந்துவிடப்பட்டு தீர்ந்துபோயிருக்கும். அந்த கொஞ்ச நேரத்திற்குள் முழுவதும் தண்ணீர் பாய்ந்துவிடுமா? ஆகவே, இந்த மாதிரி ஏற்பட்ட தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டினால் ஏராளமான நிலங்கள் தரிசுப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. நெல் விதைக்கப்பட்டு பறிக்கப்படவில்லை. நட்பார்கள். அதைக் காப்பாற்றி அறுக்க முடியவில்லை. கடலை கூடப் போட்டார்கள். அதுவுங்கூட இதனால் சரியான பலனளிக்க வில்லை. ஆகவே தரிசுப்பட்டுப் போன நிலங்களுக்காவது வரியை வஜா செய்கிறோம் என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லக்கூடாதா? பாழடைந்த நிலங்களுக்கு வரி வஜா செய்கிறோம் என்று சொல்லக் கூடாதா? அதேபோன்று வெள்ளம் ஏற்பட்டு சில நிலங்கள் பாழடைந்து இருந்தால் அந்த நிலங்களைப்பற்றி தகவல் வந்தால் அவைகளுக்கு வரிவஜா செய்கிறோம் என்று சொல்லக் கூடாதா? அது குற்றமா? வரியைப் போட்டுவிட்டோம். அதைக் கொடுத்துத் தான் ஆக வேண்டுமென்று தலையில் எழுதிவிடுகிறீர்கள். இந்த

2nd February 1966]

[திரு. கோ. சி. மணி]

முறை பரவாயில்லை. வஜா செய்கிறேன். அடுத்தமுறை தண்ணீர் கொடுக்கிறேன் என்றாவது சொல்லக்கூடாதா? வரியை கண்டிப்பாய் கொடுக்கவேண்டும். வணிகத் துறையிலேகூட இதுமாதிரி நடக்கிறது. நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டால் ஒருவர் உனக்கு அடுத்த முறை ஒரு ரூபாய் தள்ளித் தருகிறேன் என்று சொல்கிறார், அல்லது விலையை இந்த முறை குறைத்துத்தருகிறேன் என்று சொல்கிறார். அந்த மாதிரி கூட இந்தத் துறையிலே உள்ளவர்கள் சொல்லக்கூடாதா? விவசாயிகள் எல்லாம் பெரிய தொழிலைச் செய்து குறுக்கு வழியில் பணம் சம்பாதித்துக்கொள்பவர்கள் அல்ல. அன்று எப்படியிருந்தார்களோ அந்த நிலைமையிலேயே இன்று வரை இருப்பவர்கள் விவசாயிகள்தான். தொழில் துறையில் உள்ளவர்களாவது ஒன்றிரண்டு பேர்கள் பிழைத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயியின் கணக்கைப் பார்த்தால், உழுதவன் கணக்கைப் பார்த்தால் உழுக்குத்தான் மிச்சம்' என்பார்கள். ஆனால் இந்தக் காலத்தில் இந்த ஆட்சியில் 'உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் அழுத கண்ணீர்தான் மிச்சம்' என்ற அளவிலேதான் விவசாயியின் நிலைமை இருந்துவருகிறது. ஆகவே, தண்ணீர் இல்லாமல் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தரிசுப்பட்டுப்போன நிலங்களுக்கு வரிவஜா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைபோல கடைசியாக ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கின் காரணமாக சில இடங்கள் அழிந்துபோய் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கும், வரிவஜா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த மன்றத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஏ.டி.டி. 27 என்ற நெல்லைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய ஊரில் உள்ள ரிசர்ச் ஸ்டேஷனில் ஆராய்ச்சி செய்து இந்த நெல்லைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது நல்ல பலனைத் தந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கருக்கு 2,400 ராத்தல்தான் விளையுமென்றால், இந்த நெல்லைப் போட்டால் ஏக்கருக்கு 3,500 ராத்தல் வரை விளைச்சல் உண்டாகிறது. இந்த நெல்லை நாம் ஏதோ ஒரு வரப்பிரசாதமாகக் கருதுகிறோம். நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த நெல்லைமட்டும் போட்டவுடனேயே விளைச்சல் 3,500 ராத்தல் அளவில் கிடைத்துவிடுகிறதா என்றால் இல்லை. இந்த நெல்லினுடைய தாம் என்னவென்றால் எவ்வளவு உரம் கொடுத்தாலும் அதைத் தாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய சக்தி இந்த நெல்லுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே சக்தியைப் பெற்றுக்கொண்டு நல்ல விளைச்சலைத் தருகிறது. இதற்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது உரம்தான். உரத்தை வேண்டிய அளவு போட்டால்தான் 3,500 ராத்தல் கிடைக்கும். ஆனால், உரமாவது போடுகிற அளவுக்குத் தாராளமாக மலிவான விலைக்கு, ஏழை மக்கள், சாதாரண விவசாயிகள் வாங்கிப் போடக்கூடிய அளவில் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை.

ஏ.டி.டி. 27 விதைக்கு எவ்வளவு உரம் போட்டாலும் தாங்கும். ஆனால் அந்த அளவுக்கு உரம் போடுவதற்கு ஏழை விவசாயிகளால் முடிவதில்லை; காலாகாலத்தில் உரம் கிடைப்பதில்லை.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[2nd February 1966]

உரத்தைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் பெறுவதாக இருந்தாலும், தனியார் துறையில் இருந்து பெறுவதாக இருந்தாலும் ஆரம்ப காலத்தில் தேவைப்படுகிற உரம் ஆரம்ப காலத்தில் கிடைக்காமல் அறுவடைக்காலத்தில்தான் கிடைக்கிறது. ஆங்காங்கு முக்கிய மாளவர்களாக இருக்கும் சில பேருக்குத்தான் உரம் போதிய அளவு கிடைக்கிறது. இந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். இந்த உர விநியோகத்திலே நல்ல உத்தரவாதத்தை நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை வரிவஜா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. ஜெயராஜ் : பெருமதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் பெரும்பகுதித் திட்டங்களை விவசாயத்திற்காக என்று திட்டம்போட்டு விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். இந்தத் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் நாட்டிலே வறுமை நீங்கி சுகவாழ்வு ஏற்படும். அதற்கான நடவடிக்கைகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இன்றைக்குச் தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாய உற்பத்தி நாம் பெருமிதம் கொள்ளும் அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், கடந்த பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் (1941-ம் வருடத்தில்) பின்னாக்கு 1? ரூபாய் விற்பது இன்றைக்கு 48 ரூபாய் விற்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், அன்று ஒரு மூட்டை நெல் 3 அல்லது 4 ரூபாயாக இருந்தது; இன்று 24, 25 ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். பின்னாக்கின் விலை நான்கு மடங்கு உயர்ந்திருக்கும்போது நெல்லின் விலை எட்டு மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னால் இருந்த ஆட்சியினர் விவசாயத்தில் அவ்வளவாக அக்கறை செலுத்தவில்லை. சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின்னால் நம்முடைய அரசாங்கம் விவசாய வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி பலவித திட்டங்களை நிறைவேற்றி விவசாய உற்பத்திக்கு வழிகோலியிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக மேட்டூரிலிருந்து தன்னார் விடுவதில் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இயற்கைக் கோளாறு காரணமாக ஏற்பட்ட கஷ்டத்திற்கும் சர்க்காரே பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று சொல்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்காது. முன்பு உற்பத்தி ஒரு ஏக்கருக்குப் 15 கலமாக இருந்தது, இன்று 25 வரை வளர்ந்திருக்கிறது. ஏ.டி.டி. 27 விதையைப் போட்டால் ஏக்கருக்கு 60 கலம் வரையில் விளைவக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமையையும் இப்போதுள்ள நிலைமையையும் பார்க்கும் போது பெருமளவுக்கு நாம் விவசாய உற்பத்தியில் வளர்ந்திருக்கிறோம் என்பதை உணர முடியும். தற்போது பருவ மழை தவறி

2nd February 1966] [திரு. பி. ஜெயராஜ்]

யதன் காரணமாக சில இடங்களில் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும். தஞ்சையில் தாளடி சாகுபடி செய்யக் கூடியவர்கள் பெரும்பகுதியினர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கூடத் தாளடிப் பயிர்கள் கதிர் விட முடியாத அளவு இருக்கிறது. இருக்கிற தண்ணீரை எல்லோருக்கும் கொடுத்து விட்டார்கள். அரசாங்கம் மேட்டூரில் தண்ணீர் இருக்கிறதா என்று பார்த்து இன்னும் ஒரு முறை தண்ணீர் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக தற்போது தஞ்சை ஜில்லாவில் வரி வஜா செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. சம்பத்தில் போடப்பட்ட 25 சதவீதம் வரியையாவது அரசாங்கம் தள்ளிப் போடவேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தற்போது விவசாயச் சாகுபடிதாரர்கள் பெரும் பகுதியினர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு மழையின்மையால் உற்பத்தி குறைந்ததன் காரணமாகப் பெரும்பகுதி சாகுபடிதாரர்களை மிராசுதாரர்கள் அப்புறப் படுத்தி விடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் வரி வஜா செய்வதோடுகூட குத்தகைதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உள்ள சாகுபடிதாரர்களும் கூடப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கொடுக்கும் மோட்டார் பம்ப் செட்டுகள் பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத் தான் கிடைக்கிறதே தவிர, ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாயி குத்தகை சாகுபடிதாரர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கும் மோட்டார் பம்ப் செட் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். குறிப்பாக, ஹரிஜன மக்களுக்கு மோட்டார் பம்ப் செட் கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அவர்களுக்கும் நீண்டகாலத் தவணையில் பம்ப் செட் கொடுக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயப் பெருங் குடி மக்களுக்குக் காலா காலத்தில் கடன்கள் வழங்கவேண்டும். உரத்தைக் காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கொடுக்க வேண்டும். சரியான தருணத்தில் விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் இருக்கும் பகுதிகளுக்கு மட்டும் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. தீவிர சாகுபடித் திட்டம் இல்லாத பகுதிகளில் இருப்பவர்களுக்குக் கடன் கிடைப்பதில்லை. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல் கடன் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். உர விநியோகத்தில் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் மார்க்கெட்டிங் சொசைடியிலிருந்து சரியானபடி இன்டென்ட் போடுவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சரியான சமயத்தில் இன்டென்ட் போடாததால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது.

ஆதலால், உரம் சென்ற ஆண்டு குறுவை சாகுபடிக்கு சரியான காலத்தில் வராமல் அது முடிந்து சம்பா சாகுபடிக்குத்தான் கிடைத்தது. இந்த நிலையில் விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்

[திரு. பி. ஜெயராஜ்]

[2nd February 1966]

கிரூர்கள். ஆகவே உர விநியோகம், கடன்கள் போன்றவை காலா காலத்தில் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் இந்த வருடம் விவசாய மக்கள், சாகுபடி தாரர்கள் இவர்களில் பெரும்பகுதியினர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் இருந்து அரசாங்கத்திற்கு மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எம்.டி.டி.: அவர்களுக்கும் என் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் மனுக்கள் வருகின்றன. மாவிற்கு இரண்டு கலம் கூட அறுக்க முடியாத பகுதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, கடலோரப் பகுதிகளிலும், மற்ற பகுதிகளிலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு தக்க உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களை நிலத்திலிருந்து எந்தவிதத்திலும் அப்புறப்படுத்தாமல் இருக்கச் செய்யவேண்டும். இல்லாவிடில் விவசாயிகள் நல்லமுறையில் சௌகரியமாக இருக்க முடியாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். தீவிர சாகுபடித் திட்டமும், உணவு உற்பத்திப் பெருக்குத் திட்டமும் பிரமாதமான முறையில் நடக்கிறது. ஏ.டி.டி. 27 மூலம் நல்ல உற்பத்தி கிடைத்திருக்கிறது. அவற்றை விவசாயிகள் எங்கு கிடைக்கிறது என்று பார்த்து அலைந்து வாங்குகிறார்கள். பின்னர், வசங்கி என்ற நெல் தஞ்சை ஜில்லாவில் விளைந்து வருகிறது. அதனால் மாவுக்கு 30 கலம் கூட விளைகிறது. ஜப்பானிக்கா இன்டிகாவின் விளை அதிகமானாலும் ஒரு முறை சாகுபடி செய்தால் கூட போதும். நானே சாகுபடி செய்து பார்த்திருக்கிறேன். எம்.டி.டி. அவர்களும் சாகுபடி செய்து பார்த்திருக்கிறார்கள். விளைச்சல் நன்றாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த வசங்கியின் தரம் எப்படி இருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். விவசாயிகளின் மீதுள்ள இந்த 25 சதவிகிதம் வரியையும் நீக்கி விவசாயிகளுக்கு தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. முருகையன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கவர்னர் அவர்களின் உரை மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் நானும் என் கருத்துக்களை கூறலாம் என்று கருதுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையில், நம் மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி அவர்கள் இறந்தது குறித்தும், அவர்களது டாஷ்கண்ட் சாஸனம் குறித்தும் முதலில் குறிப்பிட்டு அவரது மறைவுக்கு நம் மன்றத்தின் சார்பாக அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையில் அந்த வாசகங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. என் சார்பிலும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்களது உரையில் விவசாயத்தைப் பற்றியும், விவசாயத்தை நாம் பெருக்கவேண்டுமென்பது பற்றியும் முழுக்க முழுக்கச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கான முறையில் விதைகளும், உரங்களும் காலா காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் உள்ளபடியே இல்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். என் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆண்டானாலும் சரி, கடந்த ஆண்டுகளானாலும் சரி பொறுக்குவிதைகள் விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைக்கவில்லை. இந்த ஆண்டு கூட அங்கு

2nd February 1966] [திரு. பி. முருகையன்]

உரங்கள் சரியான முறையில் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படவில்லை. புதுக்கோட்டையில் உள்ள மத்திய கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கிற மத்திய மார்க்கெட்டிங் ஸ்டோரில் சென்ற ஆண்டும் இந்த ஆண்டும், உரம் விவசாயிகளுக்கு விநியோகத்திற்காக பெர்மிட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்ற ஆண்டு கூட உரங்கள் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று இந்த மன்றத்தில் பேசுகிறபோதே குறிப்பிட்டேன். இந்த ஆண்டும் நவம்பர் 20-ம் தேதியில் இருந்து ஜனவரி 13-ம் தேதி வரை உரம் கிடைக்காமல் ஆங்காங்குள்ள சொஸைட்டிகள், சங்கக் கிளைகள் இவற்றிற்குச் சென்று எங்களுக்கு உரம் வேண்டுமென்று கேட்கும்போது எங்களிடம் உரம் ஸ்டாக் இல்லை என்று கூறி வந்தார்கள். கொடுக்கப்பட்ட உரங்கள் அத்தனையையும் புதுக்கோட்டையில் தனியாக புதுக்கோட்டை மன்னரின் பழைய அரண்மனைக் காம்பவுன்டில் வைத்து 33 ரூபாய்க்கு கொடுக்கவேண்டுமென்ற சர்க்கார் உத்தரவு இருந்தும் 45 ரூபாய்க்கு அவர்கள் கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்பார்கள். நவம்பர் 20-ம் தேதி அன்று புதுக்கோட்டை சென்ட்ரல் மார்க் கட்டிங் ஸ்டோருக்குச் சென்று உரம் கேட்போது அங்குள்ள காரியதரிசிக்கும் எனக்கும் சற்று முரண்பட்ட சரூத்து ஏற்படும் நிலைமை ஏற்பட்டது. ஸ்டோர் நிர்வாகி ஒருவர் என்னிடத்தில் ஒரு லெட்டர் கொடுத்து நானும் நேரில் சென்று என்னது வயலுக்கு இரண்டு மூட்டை உரம் வேண்டும் என்று கேட்கும்போது அவர் அருகில் ஒரு ஏஜன்டை வைத்து அவரிடத்தில் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு கள்ள மார்க்கெட்டில் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். 20-11-1965-ல் மாவட்டக் கலெக்டருக்கு ட்ரங்க் கால் மூலமும், தபால் மூலமும் தெரிவித்திருக்கிறேன். இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கலெக்டருக்கு தகவல் கொடுத்த காரணத்தினால் அங்கு சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்ட காரணத்தினால், வம்பன், விரடிப்பட்டி கிளை சொஸைட்டிகளில் இருந்த உர மூட்டைகள் போலீஸ் பந்தோபஸ்து போட்டும் கூட அங்குள்ள மூட்டைகள் எல்லாம் கடத்திச் செல்லப்பட்டன—இது மத்திய கூட்டுறவு சங்கத் தலைவரின் சொந்த ஊர். இது குறித்தும் அங்குள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும், நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் சென்ற டிசம்பர் மாதம் தெரிவித்து, இதை அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்த முறையில் தான் அங்குள்ள மத்திய கூட்டுறவு சங்கத்தின் தலைவரின் சர்வாதிகாரப் போக்கில் அங்கு கூட்டுறவு சங்கம் நடைபெறுகிறது. அந்த மார்க்கெட்டிங் ஸ்டோர் உதவித் தலைவராக இருக்கிறவர் கூட்டுறவு மத்திய பாங்கின் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து, மத்திய கூட்டுறவு ஸ்டோருக்கு அங்கு நியமன உறுப்பினராக அனுப்பப்படுகிறார். அப்படி நியமன உறுப்பினராக அனுப்பப்படுகிற ஒருவர் அந்தக் கூட்டுறவு ஸ்டோரில் எந்தவிதமான நிர்வாகப் பொறுப்பையும் ஏற்று இருக்கக்கூடாது என்ற சர்க்கார் விதி இருந்தும் அவர் அந்த பாங்கின் தலைவராகவும், அந்த மார்க்கெட்டிங் ஸ்டோர் உதவித் தலைவராகவும் இருந்து நிர்வாகத்தை சர்வாதிகாரியைப் போல் நடத்தி வருகிறார். அங்குள்ள டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள், அந்த நிர்வாகத்தில் நீங்கள் இருக்கக்கூடாது,

[திரு. பி. முருகையன்]

[2nd February 1966]

சர்க்கார் விதிமுறைகள் அப்படி இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டி, அறிக்கைகள் அனுப்பியும், அவர் அதைச் சட்டை செய்யாமல் மீண்டும் சர்வாதிகாரமாக பதவி வகித்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை அவர்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். உதாரணமாக இதன் கீளையாகிய பரம்பூர் சொசைட்டியில் 40,210 ரூபாய் சொசைட்டி கணக்கில் இல்லை என்றும், அங்குள்ள சொசைட்டியைச் சலைத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் நடவடிக்கையும் எடுத்துள்ளார்கள். இந்த நிலை புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஒரு அமைச்சர் இங்கு இருக்கிறார் என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் தயவை வைத்துத்தான் இப்படி சர்வாதிகாரம் செய்கிறார்கள் என்பது அந்தப் பகுதி மக்களிடையே ஒரு அபிப்பிராயம் பரவலாக அடிபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கு அமைச்சராக வீற்றிருக்கிற வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பகுதியில் உள்ள மக்களின் பெரும்பாலான மக்களிடம் நல்ல நம்பிக்கையை இழந்திருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் எந்தவிதமான வேலையும் சரியாக நடக்காமல் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களும் மக்களை அணுகிப் பார்ப்பதில்லை என்ற பேச்சு அங்கு பரவலாக இருந்து கொண்டிருப்பதுடன் மக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கை இழந்து விட்டார். சென்ற ஆண்டு கூட நான் எடுத்துக் கூறினேன். லெலி கொள்முதல் பற்றி நான் மீண்டும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். சென்ற ஆண்டு கூட என் கேள்வி ஒன்றுக்கு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் விடை கொடுத்தார்கள். காட்டாதி, கனிரான் விடுதி, மணமிடை, பாப்பாப்பட்டி போன்ற இவ்விடங்களிலிருந்து என் தொகுதி மக்கள் என் தாலுகாவிற்கு நெல் சர்க்கார் ஏஜண்டு களிடம் கொடுக்க தஞ்சை மாவட்டத்தில் புகுந்துதான் வரவேண்டியிருக்கிறது. அங்கு திருவோணம், அம்மாரிப்பட்டி ஆகிய இடங்களில் செக் போஸ்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் தாலுகாவினுடைய நெல் வர முடியாமல் இருக்கின்றது. வட்ட ஆட்சித்தலைவர் கொடுக்கிற பர்மிட்டைக்கூட தஞ்சை மாவட்ட அதிகாரிகள் மதிக்காது வருகிற நெல்லை எல்லாம், கோடவுனுக்குச் செல்கிற நெல்லை எல்லாம் பிடித்துவிடுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் கூட இந்தநிலை ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்று சென்ற ஆண்டு ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது கூறினார்கள். சர்க்கார் விதி பெர்மிட் எந்த வட்ட ஆட்சித் தலைவர் கொடுத்தாலும் அதை தடுக்கக்கூடாது என்று இருந்தும் இந்தநிலை ஏற்படுகின்றது. இந்த ஆண்டுகூட அப்படிப்பட்ட நிலைமை நீடிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது தான் சென்ற 20 தினங்களுக்கு முன்பாக நானும் என்னுடைய மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரி அவர்களும், தஞ்சை மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரிகளைச் சந்தித்துப் பேசினோம். அதன் காரணமாக இப்போது ஓரளவுக்கு நிலைமை சீர்ப்பட்டிருக்கிறது. எதற்காக இதை எடுத்துச் சொல்கிறேன் என்றால், இடையில் அம்மாரிப்பட்டியில் இருக்கின்ற ஆறு ஏக்கர் புஞ்சை நிலத்திற்காக ஒரு செக் போஸ்ட் போட்டதின் காரணமாக அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு தங்கள் நெல்லை எடுத்துச் செல்ல முடியாத அளவுக்கு கஷ்டம் இருந்தது, இம்மாதிரி அங்குள்ள

2nd February 1966] [திரு. பி. முருகையன்]

விவசாயிகளும், சர்க்கார் ஏஜென்டுகளும் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அக்கினி ஆற்றில் அணை ஒன்றைக் கட்டி இந்த ஆண்டு முதல் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் தண்ணீர் கொடுக்க விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டிய, வெட்டப்படவேண்டிய குளங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இம் மாதிரி பல குளங்கள் மராமத்து செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் குளங்கள் பொதுப்பணித்துறையின் கீழ் மராமத்துச் செய்யப்படுமா, உணவு உற்பத்தி இலாகாவின் கீழ் மராமத்துச் செய்யப்படுமா அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் கீழ் மராமத்துச் செய்யப்படுமா என்பது தெரியவில்லை. எந்த நிர்வாகத்தின்கீழ் மராமத்துச் செய்யப்படவேண்டும் என்று தெரியாமல் பல குளங்கள் அப்படியே மண்மேடிட்டுக் கிடக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட குளங்கள் பல ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகளாக எந்த விதமான மராமத்தும் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வெள்ளிவெட்டி ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு சிறிய அணையைக் கட்டினால் சந்தர்வக்கோட்டை பகுதிக்கும், என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள பல இடங்களுக்கும் பயன்படும். இந்தப் பகுதியிலுள்ள 20, 30 குளங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய ஏதுவாக இருக்கும். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், நம் மாநிலத்தில் மின்சாரத்தை அதிகமாக வழங்கிவருகிறோம் என்கின்ற குறிப்புக்களை நமது அரசாங்கம் அடிக்கடி வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை—இப்போதுள்ள வெள்ளி ஆமைச்சர், மின்சார அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பட்ட பகுதிகளைத் தவிர, இதுவரை வேறு எந்த பகுதிக்கும் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. பல இடங்களில் விவசாயிகள் பம்ப் செட்டுகளை இணைப்பதற்காக கடன் வாங்கி பம்ப் செட்டுகளை அமைத்து வைத்துக்கொண்டு, ஏறத்தாழ இரண்டரை ஆண்டு காலமாக பம்ப் செட்டுகளை அமைத்து வைத்தாங்கூட, இதுவரை மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆதனக்கோட்டை, மாங்கோட்டை, தம்பம்பட்டி, ஆலங்குடி; கோவிலூர் போன்ற இடங்களிலுள்ளவர்கள் மின்சார இணைப்பு கிடைக்கும் என்று எண்ணி, பம்பு செட்டுகளை அமைத்து வைத்தாங்கூட, இதுவரை மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படாமல் இருப்பது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டி இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அங்கேயுள்ள மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, மின்சார போர்ட் சேர்மன் அவர்கள் முன்பாக—சென்ற ஆண்டு நவம்பர் மாதத்திற்கு முன்பாக என்று நினைக்

[திரு. பி. முருகையன்] [2nd February 1966]

கிறேன்—அவர்கள் முன் கூடியிருந்த கூட்டத்தில் 1965-டிசம்பர் மாதத்திற்குள் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டிய மின்சார இணைப்புக்களை எல்லாம் கொடுத்து விடுவோம் என்று மின்சார இலாகா அதிகாரிகள் உறுதி மொழி கொடுத்திருந்தார்கள். அவ் விதம் உறுதிமொழி கொடுத்தும் இன்றைய தினம் வரையிலும் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில், ஓரத்தநாடு, பட்டுக் கோட்டை போன்ற பகுதிகளுக்குக் குழாய்க் கிணறுகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. இதே திட்டத்தை எங்கள் பகுதியாகிய புதுக்கோட்டை, ஆலங்குடியிலும் விஸ்தரித் துத் தந்தால் மிகவும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். இதன் மூலமாக விவசாயத்திற்கு நல்ல உதவியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, அமராவதி திட்டத்தில், முன்னால், அதாவது 1962-ல் நாங்கள் தேர்தலுக்கு போட்டி போட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் 51 மைல் அளவுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது 1965 பிப்ரவரி மாதம் 4-ம் தேதி நடந்த கலெக்டர் அவர்களுடைய மாவட்ட வளர்ச்சிக் கூட்டத்தில் இந்த அமராவதி திட்டத்தில் 81-மைல் அளவிற்கு தண்ணீர் கொடுக்கப்படும். இதன் மூலம் 300 குளங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதற்காக, 2 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்று அந்தக் கூட்டத்தில் சொல்லப்பட்டது. ஏதோ 1967-தேர்தலுக் காகத்தான் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ என்று எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் கேட்கின்ற நேரத் தில், இது 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலுக்காக சொல்லப்படுகிறதே அல்லது, நிரந்தரமாகவே செய்யப்போகிறார்களா என்பதை கூட்டத்தில் கேட்டேன். அதற்கு உள்ளபடியே இதற்கான அதிகார பூர்வமான வேலைகள் எல்லாம் முடிந்து விட்டன என்று கலெக்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, அந்தப் பகுதியில் அமைச்சர்கள் வந்து பேசுகின்ற நேரத்தில் எப்படியும் குழாய் மூலமாகவது தண்ணீர் கொண்டு வந்துவிடுகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் குழாய் தண்ணீர் கூட கிடைக்கவில்லை. இப்போதாவது அமராவதி தண்ணீர் வராதா என்று அங்குள்ள மக்கள் எங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு முக்கியமாக அமராவதித் திட்டத்திலிருந்து புதுக் கோட்டைப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்கு தண்ணீர் இருக்கிறதா என்பது எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு சற்று ஐயப் பாடு இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, அங்குள்ள ஏரிகளை எல்லாம் டி.வி.ஆர். திட்டத்தின் கீழ் மராமத்து செய்வதற்காக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அக்கினியாறு திட்டத்திற்காக அக்கொயர் செய்யப்பட்ட,

2nd February 1966] [திரு. பி. முருகையன்]

நிலங்களுக்கான நஷ்டஈட்டுத் தொகை (காம்பன்சேஷன்) நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்தத் தொகை நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு உடனடியாகக் காம்பன்சேஷன் தொகை கிடைப்பதற்கு வழிவகைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டு மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவிருக்கும் சம்பளத்தையும், ஊதியத்தையும் போலவே மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற உயர்வு இவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1970-71-ல் நம்முடைய நாட்டில் 18 அவுன்ஸ் அளவுக்கு உணவு கிடைக்கும்படியாகச் செய்யலாம் என்று சுவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1947-ல் சுதந்திரம் அடைந்தும் 1970-71-வது ஆண்டு வரையிலும் 18 அவுன்ஸ் உணவு கிடைப்பதற்குரிய அளவில் உற்பத்திப் பெருக்கத்தை இந்த அரசாங்கம் உருவாக்கவில்லை என்பதை வருத்தோடு தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. பொன்னையன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் காலஞ்சென்ற பாரத பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பழுத்த அரசியல் வாதி, சிறந்த ராஜ தந்திரி, 45 கோடி மக்களுக்குச் சேவை செய்யும் பொருட்டு, வெளிநாடு சென்றவர் அங்கேயே தன் வாழ்க்கையை முடித்துக் கொண்டார்கள். தனக்கென்று வாழாமல், பிறருக்கென்று வாழ்ந்தவர் என்று சொல்லவேண்டும். பதனெட்டு மாத அவருடைய ஆட்சி காலத்தில் அவருக்கு வந்த சோதனைகள் கணக்கில் அடங்கா, ஆனால் அவருக்கு வந்த சோதனைகளையெல்லாம் சாதனைகளாக மாற்றினார். அத்தகைய தலைவருக்கு நான் அஞ்சலி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அன்றாறு குடும்பத்தாருக்கு அனுதாபத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது நாட்டுக்கு திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களை பிரதமராக தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். நாற்பத்தைந்து கோடி மக்கள் வாழும் இந்த நாட்டை ஆட்சி செய்வதற்குரிய பொறுப்பை வகிக்க ஒரு பெண்மணியை தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம் என்றால், அது பெண் குலத்திற்கே அளிக்கப்பட்ட மரியாதை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்த நாட்டின் ஜனாதிபதியாக ஒரு பெண் வரவேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. கே. பொன்னையன்]

[2nd February 1966]

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் விவசாயப் பிரச்சனையைப்பற்றியும் உணவுப்பிரச்சனையைப்பற்றியும் அதிகமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் நம்முடைய பிரச்சனைகளை சமாளிக்க வேண்டும் என்றால், வேகமாகப் பெருகிவரும் ஜனத்தொகையைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு எங்கள் மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்திருந்தார்கள், அப்போது கேட்டார்கள், கோவை மாவட்டத் திலேயே உங்கள் தொகுதியில் தானே ஜனப்பெருக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது, என்ன காரணம் என்று கேட்டார்கள். இதற்கு என்ன பதிலைச் சொல்லுவது? கண்டிப்பாக இளம் தம்பதிகள் 2, 3, குழந்தைகள் ஆன பிறகு நிச்சயமாக அதற்கு மேல் குழந்தைகள் இருக்கக்கூடாது என்று கட்டாயச் சட்டம் போட்டு, அதன் மூலமாக குடும்பக்கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்து ஜனப் பெருக்கத்தை கட்டுப்படுத்தினால் தான் நம்முடைய உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

1947-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு பெரிய ஒரு புரட்சி செய்து இந்த நாட்டை விடுதலை அடையச் செய்தோம். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்கும் ஒரு பெரிய புரட்சி செய்து, கட்கி வித்தியாசம் இல்லாமல், எல்லா சமூகத்தினரும் ஒன்று சேர்ந்து உழைத் தாலன்றி உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியாது என்பது என் னுடைய தாழ்மையான எண்ணம்.

1965-ம் ஆண்டின் முடிவிலே நாட்டின் முழுத் தேவை 10 கோடி டன் என்று திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால் 7 கோடி டன் அளவுக்குத் தான் உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பற்றாக்குறை காரணமாக அன்னிய நாட்டை நம்பியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அவல நிலை போக வேண்டும். எவ்வளவு நாடகங்குத்தான் அன்னிய நாடுகளை நம்பி இருப்பது? ஆகவே, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கட்டாயச் சட்டம் போட்டு அதை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் 9,000 ஏக்கர் அளவுக்கு புல் மலை இருக்கிறது. அதிலே ஸ்பாஸ்ட் டிபார்ட்-மெண்ட்டார் பலவித செடிகளை வைத்துப் பயிர் செய்தார்கள். ஆனால், ஒன்றும் பலன் தரவில்லை. மாடுகள் வளர்க்கவும் அங்கு வளரும் புல்லில் தூட்ரிஷன் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். உணவுப் பஞ்சம் கடுமையாக இருக்கும் நேரத்தில் 9,000 ஏக்கர் நிலத்தை சும்மாப் போட்டிருப்பது நல்லதல்ல. தனிப்பட்டவர்களுக்கு அதைப் பிரித்து 5-5 ஏக்கர் கொடுத்தால், அதிலே பயிரிட்டு நாளடைவில் விருத்தி செய்தால் பற்றாக்குறை ஒருவாறு நீங்கும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

வால்பாறையில் நாங்கள் ஒரு ஹைஸ்கூல் நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அது நான்கு வருஷங்களுக்கு முன் ஆரம்பித்தது. வால்பாறையில் சர்க்காருக்கோ, தனிப்பட்டவர்களுக்கோ பூமி கிடையாது. அங்கு இருக்கிற எல்லா பூமிகளும் தோட்ட முதலாளிகளைச்

2nd February 1966] [திரு. கே. பொன்னையன்]

சேர்ந்தது. அவர்களுடைய தயவில் தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பித்து நான்கு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. என்டோமென்ட்டோ, கட்டடமோ கொடுக்காமல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கட்டடம் கட்ட வேண்டுமென்றால் மானேஜ்மென்ட்டைக் கேட்டுத்தான் கட்ட வேண்டும். அவர்களிடம் இடம் கேட்டால் லீஸுக்குத்தான் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்காரிலே லீஸுக்குக் கொடுத்தால் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டோம், கிஃப்ட்டாகக் கேளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியே இங்கும் அங்கும் நான் இரண்டு வருஷங்களாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறேன். அங்குள்ள மக்கள் என்னை ஹைஸ்கூல் ஒன்றைக்கூட நிலைநாட்டவில்லை, இந்த ஆராய் என்ன ஆசாயி என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால், சர்க்காரிலேயே ஹைஸ்கூலுக்கு வேண்டிய இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று மானேஜ்மென்ட்டைக் கேட்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வால்பாறை பிரதேசத்தில் கொடுக்கும் அரிசி கட்டிவரவில்லை. இரண்டு விட்டர் அரிசி வாரத்திற்குக் கட்டிவரவில்லை. அங்கு இருக்கிறவர்கள் கம்பு, ராகி போன்றவைகளைச் சாப்பிட்டுப் பழக்கம் உள்ளவர்கள். இப்போது கம்பு, ராகி போன்றவைகளுக்கும் கன்ட்ரோல் போட்டு விட்டோம். ஜில்லா விட்டு ஜில்லா கொண்டு போகக்கூடாது என்று சட்டம் போட்டு விட்டதால், வால்பாறை பிரதேசத்திற்காவது அந்த கன்ட்ரோலை நீக்கி மதுரை, இராமநாதபுரம் முதலிய ஜில்லாக்களில் கம்பு, ராகி முதலியவைகளை வாங்கி எங்கள் இடத்திற்குக் கொண்டு போக பர்மிட் கொடுக்கும் படிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வால்பாறை பிரதேசத்தில் சிந்தி மாடுகள் நன்றாக, தாமக வளருகின்றன. இந்த மாநிலத்தில், இந்த நாட்டில் வேறு எங்கும் இந்த மாதிரி வளர்வதில்லை. மாதவரம் பால் பண்ணையைச் சேர்ந்தவர்களும், தனிப்பட்டவர்களும் வந்து நிறைவு வாங்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். சிங்கோடு பிரதேசத்தில், 6,000 ஏக்கர் நிலம் சும்மா இருக்கின்றது. ஃபாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட் கூட அதை அஃபாரஸ்ட் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிங்கோடு பிரதேசத்தில் 100 இன்ச்சுக்கு மேல் மழை பெய்கிறது. அங்கே சந்தன மரமோ, தேக்க மரமோ வளருவது கிடையாது. காட்டு மரம் தான் வளரும். அந்த இடத்தில் காட்டில் ஃபார்ம் ஆரம்பித்தால் சிந்தி மாடுகள் வளர வழி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து வால்பாறை பிரதேசமானது 152 சதுர மைல்கள் விஸ்தீர்ணம் உடையது. வால்பாறையில் ஒரு ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. அதிலே 2,000 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள். எங்குமே இந்த மாதிரி 2,000 பிள்ளைகள் கிடையாது. இதைப் பிரித்து இன்னொரு பள்ளிக் கூடம் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். சர்க்காரிடமிருந்து இன்னும் பதில் வரவில்லை. இரண்டாயிரம் பிள்ளைகள் வைத்துக்கொண்டு நடத்துவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. பத்து மைல், 15 மைல் தூரத்திலிருந்தெல்லாம் பிள்ளைகள் நடந்து வருகிறார்கள். வருஷத்தில் 6-7 மாதங்கள் மழை பெய்து விடுகின்றது.

[திரு. கே. பொன்னையன்] [2nd February 1966]

இந்த நிலையில் அந்தப் பள்ளிக்கூடம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. வாட்டர்ஃபோல்ஸ் எஸ்டேட், கரும்பலை போன்ற இடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பித்து நடத்தினால், இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை கணிசமாகக் குறைந்து இரண்டு பள்ளிக்கூடங்களும் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது தஞ்சை ஜில்லாவில் உணவு நெருக்கடியான இந்தச் சமயத்தில் பாக்கேஜ் திட்டங்கள். மற்றவைகள் காரணமாக அதிகமான உற்பத்திச் செய்து வருகிறோம். அரசாங்கமும் அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. ஆனால் இப்போது மழை இல்லாததன் காரணமாக, மேட்டூர் டாமில் தண்ணீர் வராததன் காரணமாக, முதலில் குறுவை நெல் சாகுபடி நடந்து, தாளடிப் பயிர் காய்ந்து விட்டது. அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வரி வஜா செய்வதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றுதான் நேற்று 57-வது விதியின் கீழ் ஒரு தீர்மானம் கொடுத்தேன். இப்போது வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்றால், இந்த மாதிரி நிலையில் ஒருவருக்கு 10 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் இருக்கும்போது அதில் ஒரு சென்ட் அல்லது இரண்டு சென்ட் விளைந்திருந்தாலும், வஜா செய்வதற்கு இப்போது இருக்கும் சட்டத்தில் இடம் இல்லை. ஆகையால் தக்க அதிகாரிகளை அனுப்பி எந்த எந்த இடத்தில் தாளடிப் பயிர் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும், தண்ணீர் பாயாமல் எந்த எந்த இடத்தில் பயிர் காய்ந்து விட்டது என்றும் பார்த்து வஜா செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்போது இருக்கும் சட்டப்படி எந்த மிராசுதாருக்கும் வரி வஜா கிடைக்காது. ஆகவே தான், அதிகாரிகளை அனுப்பி எந்த எந்த இடத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த அந்த இடங்களுக்கு வஜா செய்வது அவசியம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இப்போது போரிங், ஃபில்ட்டர் பாயின்ட் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அது நல்ல திட்டமாக இருந்த போதிலும், அதிகமாகப் போடும்போது குழாய் கிடைக்கவில்லை. அதற்கு வேண்டிய கருவிகள் இல்லை. வின்ச் போன்றவைகள், 10 ஆட்கள் தொங்கி வேலை செய்ய வேண்டிய கருவி அது. அவைகள் கிடைக்க வில்லை. இதைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவேயே சட்டசபையில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதிகமாகப் போட கருவிகள் வேண்டியிருக்கின்றன. குழாய்கள் போடும்போது வேண்டிய குழாய்கள் இல்லை. அதோடு போரிங், ஃபில்ட்டர் பாயின்ட்ஸ் போட்டவுடனே டெஸ்ட் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய என்ஜின் கிடைக்காது. எத்தனையோ தடவைகள் சொல்லியும், எத்தனையோ லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து திட்டம் போட்டும், டெஸ்ட் செய்ய வேண்டிய கருவிகள் இல்லாததன் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

2nd February 1966] [திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை]

கிறது. டெஸ்ட் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும், குழாய்களை அதிகமாகப் போடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்வது அவசியம்.

அடுத்து, விலைவாசியை எடுத்துக்கொண்டால், நெல்லுக்கு நல்ல விலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பாராட்டத் தக்கது, வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு நேரடியாக அது கிடைக்கவில்லை. இருபது மைல், முப்பது மைல் தூரத்திலுள்ள மன்றா்குடியில் உள்ள கோடவுனுக்கு, அல்லது தஞ்சை கோடவுனுக்குக் கொண்டு போவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அங்கு கொண்டு விவசாயிகள் கொடுக்கும்போது பில் பாஸ் ஆவதற்கு ஒரு வாரம் ஆகிறது. அதிலே சில கட்டுகள் இருக்கின்றன. எத்தனையோ டி.எஸ்.ஓ.-க்கள், ஏ.டி.எஸ்.ஓ.-க்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் அத்தாட்சி வாங்கிக் கொண்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. அந்தந்த இடங்களிலே அலெம்ப்ளிங் பாயின்ட்ஸ் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களிலேயே அதிகாரிகளைக் கொண்டு வாங்க ஏற்பாடு செய்தால், நல்ல விலை ஏற்பாடு செய்திருப்பது அவர்களுக்குக் கிடைக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயம் அதிகமாக உள்ள தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயக் கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்தினால், அங்குள்ள வர்கள் மற்றவர்களையெல்லாம் போல் படித்து முன்வருவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். சாகுபடி செய்யக்கூடிய அதிகமான நஞ்சை நிலங்கள் இருக்கும் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி மிகவும் அவசியம். தொழில் பள்ளிக்கூடங்களில் சில இடங்களில்தான் கார் டிரைவிங் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். இப்பொழுதெல்லாம் ஆக்ஸிடெண்டு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. ஆகவே, தொழில் பள்ளிகளில் கார் டிரைவிங் பயிற்சி கொடுப்பது மிகவும் பிரயோசனமாக இருக்கும். ஆகவே, நாகப்பட்டினம் போன்ற மற்ற இடங்களிலும் தொழில் பள்ளிக்கூடங்களில் கார் டிரைவிங் பயிற்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜில்லாவாரியாக அநேக தொழிற்கூடங்கள் வைக்க வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருந்தாலும், நன்னிலத்தில் தொழிற் பள்ளிக்கூடம் இல்லை, தொழிற்சாலை இல்லை. அங்கே 105 கோவாபரேடில் சொஸைடிகள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் அங்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்யவேண்டும். அங்கே ஒரு தொழிற்பள்ளிக்கூடம், தொழிற்சாலை வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய மனைக்கட்டுகள் கொடுத்து மற்ற வசதிகளையெல்லாம் செய்துகொடுத்தாலும், பெரிய அளவுக்கு நன்மைகள் செய்தாலும், எங்கு பார்த்தாலும் குறையாக இருக்கிறது. வீடு கட்டும் திட்டத்தை நிறுத்திவிட்டு, நிறைய மனைக்கட்டுகளை எல்லோருக்கும் வழங்கவேண்டும். அதற்குப் போதுமான நிதி இல்லாமல் இருக்கலாம். மனைக்கட்டுகள் வழங்குவது, ரஸ்தாக்கள் போட்டுக்கொடுப்பது, மின்சார வெளிச்சம் போட்டுக் கொடுப்பது போன்றவைகளுக்குத் திட்டங்கள் போடப்

11-00
a.m.

[திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை] [2nd February 1966]

பட்டிருந்த போதிலும், அவைகள் சரியாக இயங்கவில்லை. முதலில் பணக்கட்டு வசதி, ரோடு வசதி, மின் வெளிச்ச வசதி ஆகிய வசதிகளைச் செய்துகொடுத்துவிட்டு, பிறகு வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவாபரேடிச் சொஸைடிகள் சரியான முறையில் எங்களுடைய ஜில்லாவில் நடக்கவில்லை. அதனால் பாக்கேஜ் ஸ்கீம் போன்ற திட்டங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோவாபரேடிச் மார்க்கெடிங் சொஸைடஸ் மூலம் ரூ. 10 லட்சம் வரையிலும் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சும்பகோளம் சென்டிரல் பாங்கு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கேஜ் ஸ்கீமுக்கு கூட்டுறவு மூலம் தான் பண உதவி செய்து கொடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் சரியாக பண உதவி செய்து கொடுக்க முடியாத காரணத்தினால், விவசாயிகள் பண உதவி பெறமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். பாக்கேஜ் திட்டம் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அவசியமான திட்டம். அப்படி பிரயோஜனகரமான திட்டமாக இருந்தாலும் கூட, அது மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவுத்துறை உத்தியோகஸ்தர்கள், பாங்கு உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆகியோர்களைக் கூப்பிட்டு விசாரித்தார்கள். மார்க்கெடிங் சொஸைடி நெல் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால், அதற்கு வேண்டிய நிதி வசதி இல்லை. கூட்டுறவு இலாகா இதைப் பரிசீலனை செய்து, அது சரியாக இயங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் சரியாக இயங்காவிட்டால் பாக்கேஜ் திட்டம் போன்ற மிக அவசியமானத் திட்டங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் விவசாயிகளுக்கு நிதி வசதி சரியான முறையில் செய்து கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, அரசாங்கமே லோன் கொடுத்து உதவி செய்வது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. நெல் கொள்முதல் செய்வதற்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டாலும், அவர்களால் பணம் கொடுக்க முடியவில்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் சரிவர இயங்கினால் தான் பல உதவிகரமான காரியங்களைச் செய்ய முடிகிறது. இப்பொழுது 'லாங் டெர்ம்', 'ஷார்ட் டெர்ம்' லோன்களை நிறுத்தி விட்டார்கள் ஏனென்றால், நிதி இல்லை. ரிசர்வ் பாங்கு கட்டுப்பாடு செய்கிறார்கள், நிதி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

விவசாயிகளுக்கு எப்படி பாக்கேஜ் திட்டம் போன்ற திட்டங்களின் மூலம் உதவி செய்கின்றோமோ, அதே போன்று விவசாயம் பண்ணாத ஏழைகளுக்கும் ரூ. 50, 100 கடன் கொடுத்து உதவி செய்துவந்தார்கள். அவற்றையெல்லாம் இப்பொழுது நிறுத்திவிட்டார்கள். நிதி இல்லை, ரிசர்வ் பாங்கு கொடுக்க வில்லை, சென்டிரல் பாங்கு கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். எப்படி விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய அரசாங்கம் திட்டம் போடுகின்றதோ, அதே போன்று விவசாயம் பண்ணாத ஏழைகளுக்கும் உதவி செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம். முன்பு கூட்டுறவு சொஸைடிகளின் மூலம் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து

2nd February 1966] [திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை]

வந்தார்கள். அது ஏழைகளுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருந்தது. அவர்கள் தேவைக்குத் தகுந்தபடி நகைகளை வைத்து கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் குறைந்த வட்டிக்கு கடன் வாங்கிவந்தார்கள். அந்தக்கடனை இப்பொழுது நிறுத்திவிட்டதன் காரணமாக, மார்வாரிகளிடம் அதிகமான வட்டிக்கு ஏழைகள் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்காராவது அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் கூட்டுறவு இலாகாவின் மூலம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு இலாகா சரியான அவைகளை கண்காணிக்க வில்லை என்ற காரணத்தினால், அநேக சங்கங்கள் இப்பொழுது மூடப்பட்டுவிட்டன. தேவஸ்தானங்களின் நிலங்கள் அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. திரு. நாராயணசாமி நாயுடு போன்றவர்கள் சண்டை போட்டதன் காரணமாக ஒரு சங்கம் மட்டும் இப்பொழுது இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. மற்ற சங்கங்கள் இப்பொழுது மூடப்பட்டுவிட்டன. அவைகளுக்கு வேண்டிய உதவி செய்யப்படவில்லை. திருப்புக லூரில் 1,000 ஏக்கர் கொண்ட பண்ணை வைத்து நடத்துகிறோம். உள்நுறை அமைச்சர் அவர்கள் ராஜஸ்தானத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய பண்ணைக்கு அரசாங்கமே பல உதவிகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். திருப்புகலூரில் நல்ல சாகுபடி செய்யக்கூடிய வெட் லாண்ட்ஸ் 1,000 ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. ராஜஸ்தான் போன்று சர்க்கார் இந்தப் பண்ணைக்கும் உதவி செய்ய முன்வந்தால், ஒன்றில் மூன்று பங்கு இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம். இப்பொழுது ஒரு ஏக்கருக்கு 15 கலம் தான் குத்தகை. 50, 60 கலம் சாகுபடி செய்கிறோம். விவசாய உத்தியோகஸ்தார்கள், மற்றும் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் சரியான கண்காணிப்பு இல்லாத காரணத்தினால், சில நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ராஜஸ்தான் பாலைவனத்தில் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்து விவசாயப் பண்ணைக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். இங்கே சுமார் ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால், இந்தியா வுக்கே ஒரு எடுத்துக்காட்டான பண்ணையாக இது அமையக்கூடும். விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு எதுவாக இருக்கும். உள்நுறை அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தி, இதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த 1,000 ஏக்கர் நிலங்களை விதைப் பண்ணைக்காக அரசாங்கம் கேட்டால், அரசாங்கத்தினிடம் ஒப்படைக்கிறார்களா?

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : தேவஸ்தானத்தினுடைய நிலம், கூட்டுறவுப் பண்ணை வைத்து சாகுபடி செய்கிறோம். கூட்டுறவு முறையிலேயே செய்யலாம். அரசாங்கம் உதவி செய்தால் இந்தப் பண்ணையை அபிவிருத்தி செய்யமுடியும்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் பல வசதிகள் இருந்தபோதிலும், வடிகால் வசதி இல்லாததன் காரணமாக கஷ்டமாக இருக்கிறது. நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து, பாய்கால்,

[திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை] [2nd February 1966]

வடிகால், மற்ற வசதிகள் செய்துதரவேண்டும் என்று கருதி சில திட்டங்கள் சாங்ஷன் செய்தார்கள். திருச்செங்காட்டான் குடிக்கு 12 மணிக்குப் போய் பார்த்தார்கள் நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள். மத்தியானம் சாப்பாடு கூட இல்லை. சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட திட்டங்கள் நிறுத்திவைக்கப்பட்டன. 'ரூ. 10, 15 கோடிக்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம், உங்கள் ஜில்லாவுக்கு ஒரு கோடி, அறை கோடி ரூபாய் போதாது, ரூ. 10, 15 கோடி செலவு செய்தால்தான் பிரயோசனப்படும்' என்று சொல்லுகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் உணவு உற்பத்தி செய்ய நல்ல வசதி இருக்கிறது. இந்த நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் அங்கே பாய்கால், வடிகால் வசதிகளையெல்லாம் செய்துகொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. தா. சின்னசாமி: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1965-66-ம் ஆண்டு கவர்னர் பெருமான் உரையினை உரையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் விவசாயத்தைப்பற்றியும், நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றியும், மின்சாரத்தைப் பற்றியும் தான் அதிகமாக விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். நமது தமிழக அமைச்சர்கள் நடத்துகின்ற நிர்வாகத்தில் கணிசமான அளவுக்கு எந்தவிதமான பயனும் கிடையாது. விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக, எங்கள் பகுதியில் ஆற்றுப் பாசனம், காவேரி பாசனம் என்று சொல்லக்கூடிய பாசன வசதி அதிகம் இல்லை. ஆனால் அங்கே இறைப்பது தான் தொழில், அப்பேர்ப்பட்ட பகுதிகளில் மின்சாரத்தை கொடுத்து பம்பு செட்டுகள் போட, விவசாயிகள் பம்பு செட்டு போட்டுவிட்டு வந்தால், உடனே சர்வீஸ் கொடுக்கிறோம் என்று மின்சார இலாகாவின் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மின்சார பம்பு செட்டுகள் வாங்கிப் போட்டபிறகும், கம்பங்கள் நட்டுவிட்டு, 2. 3 வருடங்கள், ஆகியும் இன்னும் சர்வீஸ் கொடுக்கப் படவில்லை. அப்படித் கேட்டால், நீங்கள் தங்கப் பத்திரம் வாங்கவேண்டும், 100; 200 கிராம் தங்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். அப்படித் தங்கத்தைக் கொடுத்துவிட்டு பிறகும் கேட்டாலும் சர்வீஸ் கொடுக்கவில்லை. தங்கப் பத்திரம் வாங்குவது தவறு என்று சொல்லவில்லை. அது நாட்டுப் பாதுகாப்பிற்கு அவசியம்தான். அப்படி தங்கம் வாங்குவதுபோல சர்க்காரிலே விவசாயத்திற்கு வேண்டிய, நீர்பாசனத்திற்கு வேண்டிய மின்சாரத்தையும் உடனடியாகக் கொடுத்தால்தானே விவசாய உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதையும் சர்க்கார் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நம்முடைய தமிழகத்திலே, அரிசனநல இலக்கா அமைச்சர் இங்கே இருக்க, அங்கே இருக்கக்கூடிய நாங்கள் எங்கள் மாநிலத்திலே எங்கள் அமைச்சர் ஒருவர் இருப்பதாக பெருமையோடு இருக்க, அரிசனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட, நிலங்களை கள்ளக் குரிச்சிப் பகுதியில் உள்ள பஞ்சமத் தரிசு நிலங்களை அடமானம் செய்யவில்லை. நான் கேள்வி கேட்டேன். அதற்கு இணங்க பல சர்வே பேரில் ஐந்து ஏக்கர் வீதம் புட்டா போட்டு ஒரு கணக்கைக்

2nd February 1966] [திரு. தா. சின்னசாமி]

கொடுத்தார்களே தவிர, அந்த பஞ்சமருக்கு என்று அன்னியர் ஆட்சியில் ஒதுக்கப் பட்டிருந்த நிலத்தை, தரிசு நிலத்தை, அரிசனங்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். அந்த நிலங்களை பலம் உள்ளவர்கள், குடியானவர்கள் அமைச்சர் அங்கே வந்து பட்டா வழங்கியபோது, எங்கள் பகுதியில் உள்ளவர்கள், கண்ணோட்டமாகப் பார்த்தால், ரூ. 500 செலவு செய்யக்கூடிய குடியானவர்கள், அடமானம் பெற்றார்கள். அரிசனங்கள் இவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல், உண்மையிலேயே ஏழை எளிய அரிசனங்களுக்கு 50 ரூபாய்கூட செலவழிக்க முடியாத ஏழைகளுக்கு கொடுக்கவில்லை. அந்த இடத்தில் எவ்வளவு பேர்களுக்கு அடமானம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்கிற கணக்கைப்பார்த்தால் தெரியும். ஏற்கனவே 50 ஏக்கர் 25 ஏக்கர் என்று நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், ரூ. 500 செலவழிக்கக் கூடியவர்கள், அதிகமாகச் சொன்னால் தவறாக நினைப்பார்கள். கடற் சட்டையை கூலிக்கு வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, "நான் கூப்பிட்டால் அமைச்சர் வருவார்" என்று சொல்லிக்கொண்டு, நிலத்தை அடமானம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். கடற் சட்டை சொந்தம் கூடக் கிடையாது. அந்த சமயத்தில் போட்டுக்கொண்டு

வருகிறார்கள். முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்லுகிறேன். மேலூரப்பனூர் பகுதியில் 125 ஏக்கர் நிலம், இதர ஜில்லாக் காரர்களுக்கு அடமானம் ஆனதை ஆதி திராவிடர்கள் அப்பில் செய்து அடமானம் ரத்து ஆகிவிட்டது. ஏழை அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதை இன்னும் விதைப் பண்ணைக்கு என்று எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே. அதை ஏழை அரிசனங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே நேரத்திலே, எங்கள் பகுதியில், அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்திலே, ஒவ்வொரு ஊரிலும் வெல்பேர் ஆர். ஐ. என்றும், வெல்பேர் தாசில்தார் என்றும் இருந்தும் நில ஆர்ஜிதம் கன்பரம் ஆகவில்லை. மனைகட்டும் திட்டம் நிறுத்திவைக்கப் பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணத்திற்காக நிறுத்திவைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. 5, 10 வருஷங்களாக நீண்டு கொண்டே போகிறது. கனம் அமைச்சர் உடனடியாக அதற்கு சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகளுக்கு தக்க உத்தரவுகள் போட்டு, வீடு வேண்டும் என்கிற ப்ரபோசல் வந்தவுடனேயே அந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியிலே ஏரிகளிலே இவ்வருஷம் சின்ன சேலத்தில் தண்ணீர் இல்லாமல், ஏரிகளெல்லாம் இவ்வருஷம் போய் விட்டன. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அங்கே வாய்க்கால் வெட்டவில்லை, அணை கட்டவில்லை. விவசாயக் கருவிகள் இல்லாமல் விவசாய உற்பத்தி எப்படிச் செய்வது? எங்கள் பகுதியில் விவசாயக் கருவிகளுக்கு வசதியில்லை. ஆடுமாடுகளுக்கு மேய்ச்சல் தரை இல்லை. ஆறு, ஏரி என்று கரைகள் அதிகமாக இல்லாததால், சின்ன சேலத்தில், ஏரி உள்வாயில் இதற்கென்று ஒரு இடம்

[திரு. தா. சின்னசாமி] [2nd February 1966]

ஒதுக்கித் தந்திருந்தார்கள். அதை மேய்ச்சல் நிலமாக வைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். இப்போழுது, வன இலாகா கருவேல மரம் போட்டு, அந்த இடமெல்லாம் தோப்பு ஆகிவிட்டது. 12 கெடை ஆட்டுப்பட்டி ஆடுகள் இருக்கின்றன. ஒரு கெடைக்கு 1,000 ஆடுகள் ஆக 12,000 ஆடுகள் இருக்கும். 1,000 ஆடுகள் இருந்தால் அது ஒரு துண்டு ஆடு. அங்கே 12 துண்டு ஆடு இருக்கிறது. 5,000 மாடு இருக்கிறது. அவை நிற்க இடம் இல்லை. ஆடு, மாடு வைத்திருப்பவர்கள் சொன்னால் அது சர்க்கார் உபயோகத்திற்கு வேண்டும் என்கிறார்கள். அந் நிலத்தை ஆடு மாடு வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்க ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு பெடிஷன்கள் போட்டும், விண்ணப்பங்கள் போட்டும், அந்த நிலம் கொடுக்கப் படவில்லை. இதர ஜில்லாக்காரர்கள் அடமானம் வாங்கி, திரும்ப லாபத்திற்கு விற்பனை செய்து விட்டார்கள். அது பற்றி ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் நகல் எடுத்துக் கொடுத்தும் கூட, அது ரத்து செய்யப் படவில்லை. இதையெல்லாம் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சின்ன சேலம் பகுதியில் 12 துண்டு ஆடுகளும், 5,000 மாடுகளும் இருக்கிற பகுதியில் அவை நிற்க இடமில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு 50 ஏக்கரை ஒதுக்கிக் கொடுத்தால், விவசாயக் கருவியான அந்த கால்நடைகள் வாழ முடியும். அதற்கு ஆவனவற்றை இந்த அமைச்சரும் அமைச்சரவையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்திலே ஏழை அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டும் விஷயத்தில், மனை ஆர்ஜிதம் செய்வதில் தாமதம் இல்லாமல் செய்யவேண்டும் என்றும் இந்த அமைச்சரவையையும், சர்க்காரையும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலிருந்து எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இங்கே இருக்கிறார் என்பதை மனதில் வைக்காமல், நாடெங்கும் உள்ளவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று, அரசாங்கம் நல்ல மனது வைத்து, எங்கள் பகுதியில், நீர்ப்பாசன வசதிக்கு மின்சாரம் கொடுத்து விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய பேருரைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

கவர்னர் பெருமான் உரையில், ஸ்ரீ சாஸ்திரி அவர்களின் மறைவைப் பற்றியும், அவர் 18 மாதங்களில் நமது நாட்டுக்காகச் செய்த வேலையைப் பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. காலஞ்சென்ற நேருஜி அவர்களால் பல நாட்கள் தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட தந்தை சாஸ்திரி அவர்களிடம் நேருஜி அவர்கள் பலவித பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்துவிட்டு மறைந்தார்கள். நமது தந்தை சாஸ்திரி அவர்கள் இந்தியப் பிரதமர் பதவியில் சுமார் 18 மாதங்கள் இருந்தார் என்றாலும், 18 ஆண்டுக் காலத்தில் செய்யக் கூடிய திட்டங்களையெல்லாம் சாதித்தார். அன்னிய நாட்டாரும் புகழ்க்கூடிய நிலையில் சாஸ்திரி அவர்கள் நம் நாட்டில் பிரதமர் பதவியை வகித்து வந்தார். அந்த நேரத்தில், பாகிஸ்தான் தொல்

2nd February 1966] [திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி]

பதவியை வகித்து வந்தார். அந்த நேரத்தில் பாகிஸ்தான் தொல் லையைத் திறம்பட சமாளித்து, சமாதானத்திற்காக டாஷ்கெண்ட் போகவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இந்தியாவிலிருந்து டாஷ்கெண்டுக்குப் புறப்பட்டுப் போகும்போது, “நான் வெற்றியுடன் வருவேன், விரத்துடன் திரும்புவேன், நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் மகிழ்ச்சிச் செய்தியைத் தெரிவிப்பேன்” என்று சொல்லி விட்டுச் சென்ற சாஸ்திரி அவர்கள் டாஷ்கெண்டிலே சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட்டுவிட்டு, அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களை வாரத்தில் ஒரு நாள் எந்தக் கிழமை இரவு நேரத்தில் ஒரு வேளை உணவு அருந்தாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கூறினார்களோ, அதே கிழமையாகிய திங்கட்கிழமையன்று இரவு மறைந்துவிட்டார்கள். அன்று எத்தனையோ பேர்கள் இரவில் அதே திங்கள் கிழமையன்று உண்ணாமல் இருந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக, என்னுடைய நாலரை வயதுப் பையன் அன்றிரவு உணவு அருந்தாமல் இருந்தான். தந்தை சாஸ்திரி அவர்கள் மறைவினால் பெருத்த விசனமுற்றிருந்தான். சாஸ்திரி அவர்களை ஒரு தேய்வப் பிறவி என்றே சொல்ல வேண்டும். ஏன் அவ்வாறு அவரைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், அவர்கள் எந்தக் கிழமையன்று மக்கள் உண்ண விரதம் இருக்க வேண்டும் என்று கோரினார்களோ, அதே திங்கள் இரவு டாஷ்கெண்டில் மரணம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட தேய்வப் பிறப்பாகிய தந்தை சாஸ்திரி அவர்களுடைய மறைவைக் குறித்து, அன்றாளுடைய குடும்பத்தாருக்கு என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுவது மட்டுமல்லாமல், தந்தை சாஸ்திரி அவர்களுடைய ஆதமா சாத்தியடைய வேண்டும் என்றும் எல்லாம் வல்ல இறைவனை நான் வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தியாவில் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்த ஜோதி அணைந்துவிட்டதே என்று நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேரும் பெரிய இடி விழுந்தாற்போன்று வேதனை அடைந்திருக்கக்கூடிய நேரத்தில், காங்கிரஸ் மகாசபையானது, நமது நாட்டுக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய நிலையில் இன்னொரு சிறந்த பிரதமரை தந்திருக்கிறது. மறைந்த மானிக்கம் நேருஜி அவர்களின் அரும் பெரும் தவப்புதல்வியாகிய, எங்கள் மாதா குல மானிக்கமாகிய திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களை இந்தியப் பிரதமராக காங்கிரஸ் மகாசபை தேர்ந்தெடுத்திருப்பது நமது நாட்டு மக்களுக்குக் கெல்லாம் மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது என்றாலும், எங்கள் தாய்க் குலத்திற்கே பெரு மகிழ்ச்சியை ஊட்டுகிறது. ஒரு பெண் பிரதமராக வந்திருக்கிறாரே, நாட்டை ஆளும் சக்தி அவருக்கு இருக்குமா என்றெல்லாம் சில பேர்கள் நினைக்கலாம். திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் உலகம் முழுவதும் தந்தை நேருஜி அவர்களுடன் சுற்றுப் பயணம் செய்து அறிவை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசியல் தெரிந்தவர்கள். அவருக்கு அரசியல் தெரியாது என்று சிலர் நினைக்கலாம். திருமதி விஜய லட்சுமி பண்டிட் அவர்கள் “இந்திரா காந்திக்கு இந்தியப் பிரதமர் பதவி தான் புதிதாக இருக்கலாம், ஆனால் அரசியல் அவருக்குப் புதிது அல்ல” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் மிகத் திறம்பட நமது நாட்டை ஆளுவார்கள் என்றே நான் திடமாக நம்புகின்றேன்.

[திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி] [2nd February 1966]

ஒரு கூட்டத்தில் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் பேசும்போது, “மிகவும் தாழ்மை நிலைமையிலே இருப்பவர்களுக்கும் முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவருவது என்னுடைய முதல் கடமை” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட ஈவு இரக்க உள்ளம் படைத்த இந்தியப் பிரதமராகிய திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் பல்லாண்டு நாட்டில் வாழ வேண்டும், பல்லாண்டு நாட்டை ஆள வேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டிக்கொள்வதோடு, நமது மாநிலப் பெண் மக்களின் சார்பாகவும் திருமதி இந்திரா அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே, விவசாயத்திற்கு முதல் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய ஆண்டிப்பட்டி தொகுதி மிகவும் வறண்ட பகுதி என்று நம் அரசாங்கத்திற்கே நன்றாகத் தெரியும். ஆண்டிப் பட்டித் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், பெயரளவிற்குத்தான் வைகை அணைக்கட்டு எங்களுக்கு இருக்கிறதேயொழிய, ஆண்டிப் பட்டி வட்டாரத்திற்கு வைகை அணைக்கட்டினால் பாசன வசதி கிடைக்கவில்லை. சுமார் முப்பது மைலுக்கு அப்பால் இருக்கக் கூடிய திருமங்கலம் தாலுகாவிற்குக் கால்வாய் மூலம் பாசன வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறது நம்முடைய சர்க்கார். மேலும், புஞ்சை விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் போதிய மழை இல்லை. விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வைகை அணையிலிருந்து தென்கிழக்காக ஆண்டிப்பட்டி வட்டாரத்திற்கு ஒரு கால்வாய் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமே, ஏற்படுத்தித் தந்தால்தான் அங்குள்ள ஏழை விவசாய மக்கள் தஞ்சை விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று நான் இதே மன்றத்தில் முன்பு குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆனால், அதற்கு இன்னும் விமோசனம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. ஆகையால், இனி மேலாவது என்னுடைய ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியிலுள்ள கடமலை, வரசநாட்டுப் பகுதியிலே உள்ள, ஏற்கனவே அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்து வரும் ஒட்டையைக் கட்டி, அதிலிருந்து கால்வாய் பிரித்துக் கொடுத்தால் அதன் மூலம் ஏழை விவசாயிகள் நஞ்சை விவசாயத்தைப் பெருக்க வசதியாக இருக்கும். அந்த அணையைக் கட்டினால், வைகை நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீர் குறையும்போது, ஒட்டணைத் தண்ணீரைத் திறந்துவிட்டுப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகையால், தயவு செய்து இந்த ஆண்டாவது ஒட்டணை திட்டத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டு, என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த வட்டார பகுதிக்குப் பாசன வசதியைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று என்னுடைய சார்பாகவும், ஆண்டிப்பட்டி வட்டார ஏழை விவசாயிகளின் சார்பாகவும் நான் அரசாங்கத்தை மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த வரசநாட்டுப் பகுதியிலே சுமார் 18 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக விவசாயம் செய்து வரும் விவசாயிகளுக்குக் காட்டிலாகா அதிகாரிகள் கன்றுகள் வைக்க வேண்டுமென்று இடைஞ்சல் செய்வதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். ஒரு கிராமத்தில் காட்டிலாகா அதிகாரிகள் பத்து வீடு

2nd February 1966] [திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி]

களுக்குத் தீ வைத்து எரித்ததாகவும் கேள்விப்பட்டேன். சுமார் 500 ரூபாய் பெருமானமுள்ள பசு மாடு ஒன்றும் இறந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். இம்மாதிரி இடைஞ்சல்கள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்காமல் அவர்கள் விவசாயம் செய்து வரக்கூடிய நிலங்களுக்குப் பட்டா கொடுத்து ஆதரிக்கவேண்டும் என்றும் காட்டிலாகா அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்கு இடைஞ்சல் செய்யாமல் இருக்க அரசாங்கம் கண்காணிக்கவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய பெரியகுளம் தாலுகாவைச் சேர்ந்த சில விவசாயிகள் பெரியகுளம் விவசாய நில அடமான பாங்கில் லோன் கேட்டு மனுச் செய்திருந்தார்கள். சில பேர்களுக்கு லோன் கிடைத்திருக்கிறது. இன்னும் சில பேர்களுக்கு லோன் கிடைக்கவில்லை. அதுவும் குறிப்பாக என்னுடைய கிராமமாகிய அம்மையாச்சியாபுரத்தில் உள்ள ஒரு விதவை அம்மாள் லோனுக்கு மனுச் செய்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கு லோன் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் என்னிடம் வந்தும் சொன்னார்கள். “மனுச்செய்து கொண்டு 6 மாதங்களுக்கு மேலாகிறது, எனக்கு லோன் வரவில்லை” என்பதாக என்னிடம் கூறினார்கள். நான் பெரியகுளம் சென்றிருந்தபோது அந்த நில அடமான பாங்குக்குச் சென்று அதைப் பற்றி விசாரித்தேன். “அது உண்மைதான் என்றும், இருந்த பணத்தை முன்பு கொடுத்து வந்தோம். தேச நெருக்கடி காரணமாக இன்னும் சுமார் 70 பேர்களுக்கு லோன் கொடுக்காமல் அப்படியே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது” என்றார்கள். நமது காலஞ்சென்ற சமாதானத் தந்தையின் முயற்சியால் சண்டை ஓய்ந்திருக்கின்ற காரணத்தினால் லோன் கேட்டு மனுச் செய்துக்கொண்டுள்ள விவசாயிகளுக்கு லோன் அளிக்கும்படியாக பெரியகுளம் நில அடமான பாங்குக்குப் போதிய பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, மீண்டும் கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் உதவி சபாநாயகருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. வே. வேலப்பன் : பெருமதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் முதலில் மறைந்த மாணிக்கம் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு அஞ்சலி தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது இந்த மாமன்றம் ஒருமனதாக ஒத்துக்கொண்ட சங்கதியாகும். அது செய்யவேண்டிய காரியம்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துக்களைப் பார்க்கிறபோது அரசாங்கம் அவருக்குச் சரியான கணக்கைக் கொடுக்கவில்லை என்பதுதான் புலனாகிறது. முன்னுக்குப் பின்னாகவே புள்விவிவரங்கள் இருக்கின்றன என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எட்டளவிலே பல திட்டங்களைக் கொடுக்கிறார்களே தவிர அவற்றை நிறைவேற்ற

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்] [2nd February 1966]

செயலில் இறங்குவதில்லை என்று தோன்றுகிறது. பதினெட்டு ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகுதான் மனிதன் நன்றாக வாழவேண்டுமானால் அவனுக்கு அடிப்படைத் தேவை உணவு என்பதை நாங்கள் கண்டு பிடித்திருக்கிறோம் என்பதனைச் சொல்லிவிட்டு அதற்குப் பிறகு சொல்கிறார்கள். ஏர் முனை பலப்படுகிற அளவில், விவசாய உற்பத்தி பெருகுகின்ற அளவில் இந்த அரசு பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கின்றது என்றால் அது எந்த முறையில் செயல்படுகிறது என்று பார்க்கவேண்டும்.

ஒரு அரசாக இருந்தாலும், தனிப்பட்ட நபராக இருந்தாலும் அவரவர்களுக்கு ஒரு கொள்கை இருக்கிறது. தனிப்பட்ட மனிதர்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சிலர், பிறர் சொல்லாமலேயே நல்லனவற்றைத் தானாகச் செய்கின்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். தானாகச் செய்யவில்லை என்றாலும் நல்லவர்கள் எடுத்துச் சொன்னவுடன் செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். சிலர் தானாகவும் செய்ய மாட்டார்கள். பிறர் நல்லதை எடுத்துச் சொன்னாலும் அந்த நல்லவற்றை செய்யமாட்டார்கள். செய்யாவிட்டாலும் சும்மா இருப்பார்களா என்றால் இருக்கமாட்டார்கள். தீங்கானவற்றைச் செய்வார்கள். என்னுடைய கண்ணோட்டத்தில் இந்த அரசு கடைசியில் சொன்ன மனிதரின் இயல்புப்படிதான் செயல்படுகிறது என்று சொல்வேன்; காரணம், தாங்களாகவே நல்லது செய்வதில்லை. எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் எடுத்துச் சொல்கிற நல்லனவற்றையும் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. இந்த மன்றத்தில் மக்கள் பிரதிநிதியாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இப்போது, “எதிர்காலத்தில் உணவுப் பிரச்சினை ஒரு நெருக்கடி கட்டத்தை அடையக்கூடும். அமெரிக்காவில் இருந்துதான் இறக்குமதி செய்யவேண்டிவரும். அதைச் சமாளிக்கவேண்டுமென்றால் இன்ன இன்ன அணைக்கட்டுக்களை உடனே கட்ட ஆரம்பியுங்கள்” என்று சொன்னதற்கு, காங்கிரஸ் கார்கள் வெளியில் “அண்ணாவின் வாய்க்குத்தான் அணை கட்டவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். தாங்களாக நல்லது செய்யாவிட்டாலும், மக்கள் பிரதிநிதிகள் எடுத்துச் சொன்ன பிறகாவது அவற்றைச் செய்யலாம் என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை.

குறிப்பாக என்னுடைய பகுதி சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது. அங்கே காவேரி ஆறு ஓடுகிறது. இருந்தும் கண்ணாடி பெட்டிக்குள் இருக்கும் காட்சிப் பொருள் பயன்படாதது போல காவேரி ஆற்றினால் அந்த மாவட்டத்திற்கு எந்தவித பயனும் இல்லை. அதற்காகத்தான் 1950-ஆம் ஆண்டே அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஐந்தாறு தொகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய பணத்தைச் செலவிட்டு என்ஜினியர்கள் உதவி கொண்டு ஒரு அருமையான திட்டத்தைத் தயாரித்தார்கள். திருமணி முத்தாறு, பொன்னியாறு திட்டம் என்பதாக. அந்த ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொடுத்தால் அதனால் ஐந்தாறு தொகுதிகளில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலம் பயன்படும் என்ற பள்ளையும், குறிப்பையும் 1950-லேயே கொடுத்தார்கள். உள்துறை அமைச்சரிடம் மூவாயிரம் பேர்கள் சேர்ந்துவந்து மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த சட்டமன்றத்திலும் வந்ததில் இருந்து எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம். இது ஒரு நல்ல திட்டம், அந்த

2nd February 1966] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

மாவட்டத்திற்கு வாழ்வளிக்கும் திட்டம். இதுபற்றி நேற்று ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் போது இது பரிசீலிக்கப்பட்டதாகவும், பத்தாயிரம் ஏக்கராகூடப் பாசன வசதி பெறுது என்ற காரணத்தினால் கைவிடப்பட்டதாகவும் சொன்னார்கள். இந்தப் புள்ளிவிவரம் தவறாகும். இதை நாங்கள் மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லத்தான் போகிறோம். வேண்டுமானால் நாங்கள் எங்களிடத்தில் உள்ள பள்ளை மீண்டும் கொடுக்கிறோம். அதுபற்றிய விவரங்களை எல்லாம் கொடுக்கிறோம். அரசாங்கம் இதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். மீண்டும் பரிசீலனை செய்வதனால் ஏற்படக்கூடிய செலவு பூராவையும் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கின்றோம். ஆகவே, இதுபற்றி புனர் ஆலோசனை நடத்தி, இதை நான்காவது திட்டத்தில் கண்டிப்பாகச் சேர்க்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன். அப்படிச் சேர்த்தால்தான் மக்களுக்கு இந்த ஆட்சியிடத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படும்.

அடுத்து, சிறிய பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றியும் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சிறிய பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றி நாங்கள் மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்சிலில் கடந்த ஐந்தாண்டுகளாகக் குறிப்பிட்டு வருகிறோம். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்ன செய்தார்கள்? என்னுடைய மாவட்டத்தில் உள்ள நிலைமையைக்கொண்டே மற்ற இடத்திலும் இந்த நிலைதான் இருக்கும் என உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

அடுத்து, என் பகுதியில் 1950-ஆம் ஆண்டு காவேரியாற்றின் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டுவதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே வந்திருந்தபோது மொத்தம் அந்தத் திட்டத்திற்காக 8 லட்சம் 64 ஆயிரம் ஆகும் என்றும், அதில் நாங்கள் 1 லட்சம் 67 ஆயிரம் எங்கள் பங்காகக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அதன்படியே நாங்கள் கொடுத்தோம். பத்தாண்டுத் தவணையில் அதைக் கட்டிவிட்டோம். அதற்குப் பிறகு இப்போது ஒரு புதிய திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். புதிதாக நிறைவேற்றிய அணைக்கட்டுத் திட்டப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் அபிவிருத்தி வரி என்று கொடுக்கவேண்டும் என்று. அதிகாரிகள் அந்தப் பகுதியில் உள்ள நாங்களும் கொடுக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். இது எப்படி சரியாகும்? அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் முன்பு எத்தனை போகம் சாகுபடி செய்தார்களோ அதே அளவில்தான் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அபிவிருத்தி என்ற பெயரில் அபிவிருத்தி வரி என்று போடுகிறார்கள். உத்தரவை இந்த அரசு அனுப்பிவிடுகிறது. ஆனால், கீழ் உள்ள அதிகாரிகள் தவறான கணக்கைப் போடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த பெட்டர் மென்ட் டாக்கை நிறுத்திவைக்கவேண்டும். 1950-லே 500 ஏக்கருக்குப் பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், உண்மையாகப் பெர்மிட் வழங்கியது 12—12—1962-ல்தான், 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் பெர்மிட் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை அங்கே தண்டத்தீர்வை வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வழங்கப்பட்டதாவது ஒழுங்காகக் கவனிக்கப்படுகின்றனவா என்றால் இல்லை. இந்த அரசும் கவனிப்பதில்லை, அங்கே

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்] [2nd February 1966]

யிருக்கின்ற மாவட்ட ஆட்சியாளரும் கவனிப்பதில்லை. பெர்மிட் வழங்கும்பொழுது, நிரந்தரமாகப் பெர்மிட் வழங்காமல் இருப்பதால் மின்சாரம் பெறக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல் இருக்கின்றது. இதைக் கவனிக்க வேண்டாமா? என்ன செய்திருக்கிறது இந்த சர்க்கார்? விவசாயிகள் என்ன தவறு செய்திருக்கிறார்கள்?

ராஜா குமாரபாளையம் வாய்க்காலில் அதிகப்படியான தண்ணீர் விடவில்லை. ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டு வந்த 235 கன அடி தண்ணீர்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறோம் என்று ஏட்டிலேதான் இருக்கிறது. சர்க்காரிலே புறம் போக்கு இருந்தால் அதிலே நிலம் ஏற்படுத்தவேண்டும், காய்கறி பயிரிடவேண்டும் என்று சொன்னால் இதனால் எல்லாம் பஞ்சம் தீராது. அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் இந்த 235 கன அடித் தண்ணீரை நல்ல முறையில் ஒழுங்காக, சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். நான் சென்ற ஆகஸ்டு மாதத்தில் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தேன். டெயில் என்ட்ஸில் உள்ள 2-10-1961-க்குப் பிறகு பெர்மிட் கொடுக்கப்பட்ட பம்புசெட்டுகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்டது. அநியாயம், சொல்லதற்கே வெட்கமாக இருக்கிறது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஆண்டுக்கு 400 ரூபாய் தண்டம் வசூலித்து இருக்கிறது. ஊக்கம் கொடுக்கிறோம், ஊக்கம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, எங்கே ஊக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் மாறவேண்டும். நான் கொடுத்திருந்த தீர்மானத்திலே முன்பு எந்த அளவு தண்ணீர் வந்தது, இந்த நான்கு ஆண்டுகளாக சராசரி நீர்மட்டம் எவ்வளவு என்ற விவரங்களைக் கொடுத்திருந்தேன். 1950-லே வந்த தண்ணீரைக் காட்டிலும் இப்பொழுது இரண்டு பாயிண்ட் தண்ணீர்தான் அதிகமாக வந்து கொண்டு இருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை மாவட்டப் பஞ்சாயத்து மன்றம் சிபாரிசு செய்தது. அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதே தெரியவில்லை. உடனடியாக விவசாயிகளுக்குப் பெர்மிட் வழங்கினால்தானே அவர்களுக்கு உதவிசெய்வதாக அர்த்தம். பெரிய பாசனத் திட்டங்கள் கைவிடப்படுகின்றன. சிறிய பாசனத் திட்டங்களும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இந்தப் பரிசீலனை, பரிசீலனை என்று சொல்வது அநியாயம்தான். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் மேல்மட்டத்திலிருந்து சிறு பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி இன்வெஸ்டிகேட் செய்ய வருகிறவர்கள் ஏதோ வருகிறார்கள், ரிப்போர்ட் கொடுக்கிறார்கள் என்று நான் இருக்கிறதே ஒழிய அவர்கள் சேர்மனைக் கலப்பதே இல்லை. என்னைக் கலக்கவேண்டாம், என்னைப்போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கலக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஏதோ வர வேண்டியது, ரிப்போர்ட் கொடுக்கவேண்டியது என்ற நிலைமையில்தான் சிறுபாசனத் திட்டம் இருக்கிறது. இதேபோல் எத்தனையோ நிலைமைகள் இருக்கின்றன. குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ராஜா குமாரபாளையம் வாய்க்காலில் கரைகள் மோசமாக இருக்கின்றன, அதன் சர்வே செய்யவேண்டுமென்று நான் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தின்

2nd February 1966] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

மூலமாகக் கேட்டுக்கொண்டேன். அதற்கு 6 சர்வேயர்கள் போட்டார்கள். ஒரு தாசில்தார் போட்டார்கள். ஆக்கிரமிப்புகள் நிறைய இருப்பதாக நான் குறிப்புகள் கொடுத்தேன். அவர்கள் எல்லோரும் வந்து பார்த்து சர்வே செய்துவிட்டுப் போனார்கள். ஆனால் கற்கள் நடவில்லை. நான் இதுபற்றி ஆர்.டி.ஓ.விடம் கூறினேன். அவர் அதற்கு கற்கள் கொண்டு வந்து நடுகிறோம் என்று சொன்னார், அவ்வளவுதான். நடவே இல்லை. அதற்குப் பதிலாக குச்சிகளை நட்டார்கள். அப்படி நடப்பட்ட குச்சிகளும் எடுக்கப்பட்டுவிட்டன. இதனால் எவ்வளவு சேலவு அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்தக் கரைகள் எல்லாம் உடனே கட்டப்படவேண்டும், சீர்படுத்தப்பட வேண்டும், அதுதானே முறை. ஆனால் அது இதுவரை செய்யப்படவில்லை. நிர்வாகம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் இன்னும் சொல்லலாம்.

தாழ்த்தப்பட்ட குடியினருக்கு வீடுகளும், இடங்களும் வேண்டுமென்று மனுக்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்காக நான் பல திட்டங்கள் கொடுத்தேன். 1962-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்று வரை அவற்றையெல்லாம் பரிசீலனைசெய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு காலமாகப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருப்பது? எந்த ஒரு பரப்போஸலையும் இவ்வளவு நாளைக்குள் முடிக்கவேண்டும் என்று ஒரு வரையறை இருக்கவேண்டும். ஒன்று முடியும், அல்லது முடியாது என்று சொல்லிவிடவேண்டும். இதைத்தவிர நிர்வாகத்திலே பல தவறுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. எங்கே போனாலும் ஒரு பெட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். மின்சாரத்திற்காக ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்கு தாலுகா ஆபீஸுக்குச் சென்றால் அங்கே ஒரு பெட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஐந்து ரூபாய் போடவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். இப்படி பல இடங்களிலே பெட்டிகள் வைத்து ஐந்து ரூபாய் போடும்படி கூறுகிறார்கள். ஆகவே தொந்தரவுதான் அதிகமாக இருக்கிறது. திரு சின்னசாமி அவர்கள் சொல்கிறபோழுது கதர்ச்சட்டை வாங்கி போட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள் என்றுதான் சொன்னார்கள். இது இயற்கையாக நடக்கக்கூடியதுதான். போய்ப் பார்த்தால்தான் தெரியும். இது நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. நான்கூட கதர் சட்டை போட்டிருக்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய நிலைமை வேறு, கொள்கை வேறு, முறையும் வேறு. ஆனால் இப்பொழுது புதிதாகப் போடுகிறவர்கள் ஏன் போட்டுக்கொண்டார்கள் என்பதைப்பற்றி பரவலாக மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மகாஜனங்கள் பேசவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள்தான் இங்கே அம்மாதிரி பேசுகிறார்கள்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : எங்களுக்கு இருக்கிற உரிமைகள் எல்லாம் மக்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதையும், அவர்களுடைய குறைகளையும் இங்கே எடுத்துச் சொல்வதும், ஆட்சியாளர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்ற நிலைமையை அவர்களிடம் சொல்வதும் தான். இங்கே இருக்கிற நிலைமையை அங்கேயும்,

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

[2nd February 1966]

அங்கே இருக்கிற நிலைமையை இங்கேயும் சொல்லிவருகின்ற கடமைதான். நிர்வாகம் எங்குமிடத்தில் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சனை, இன்னும் மற்றப் பிரச்சனைகளையும் பார்க்கிறபோது, முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், சீன யுத்தம் தொடுத்த நாளில் பலவிதமாக முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிறையிலிருந்து வந்ததும் இந்த அரசை பலப்படுத்துவோம் என்று சொன்னார்கள். அதே முறையில்தான் தங்கப் பத்திர முதலீடுகளும், சிறுசேமிப்புகளும் வந்த நேரங்களில் நாங்கள் பொதுமக்கள் மத்தியில் இருந்து என் கையில் இருந்த மோதிரங்களையும், 10, 20 கிராம் தங்கமும், 500 ரூபாய் சிறு சேமிப்புத் தொகையும் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த சர்க்கார் நல்லது செய்தால் நல்லது என்றும், நல்லது அல்லாதவற்றைச் செய்தால் குறை என்றும் சொல்வோம் என்று கூறி, எனக்கு இந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்த துணைச் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. கோதண்டராம பாகவதர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரை மீது பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகளை பேச விரும்புகிறேன். நமது மதிப்புக்குரிய பிரதம மந்திரி லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைவு பற்றியும், மதிப்புக்குரிய திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் பிரதமர் பதவியை ஏற்றது பற்றியும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் அவசியத்தைப் பற்றியும், இந்த ஆண்டு அந்த வகையில் 10,000 கிணறுகள் வெட்ட இருப்பது பற்றியும், மின்சார உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்பது பற்றியும் கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஆரணிக்கருகாமையில் கமண்டல் நதிக்குக் குறுக்கே ரூ. 5½ லட்சம் சிலவில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்ட உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் காரணமாக பல ஏக்கர் நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர முடியும். மேற்படி நிலங்களுக்கெல்லாம் கிணறுகள்கூட இல்லை. இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் செய்யாறு தாலுகாவில் பல ஏரிகளில் தண்ணீர் கொண்டு வர முடியும். ஆகவே, இந்த ஆண்டே இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தைத் துவக்கிவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் 2,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தார்கள். 1965-ம் ஆண்டு முதல் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பதில் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆரணி தாலுகாவில் பம்பு செட்டுகளுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு அம்மோனியம் சல்பேட் போன்ற உரங்களைக் காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். கடன் வசதிகளைக் காலதாமதம் இல்லாமல் கொடுக்க

2nd February 1966] [திரு. சி. கோதண்டராம பாகவதர்]

வேண்டும். வட ஆற்காடு ஜில்லா, ஆரணி தாலுகாவில், தேவிகா புரத்தில் செய்யாறு பகுதியில் ஒரு 'காஸ்-வே' அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். ஆரணி தாலுகாவில் சேத்துப்பட்டி ரோட்டில் விண்ணமங்கலம் அருகாமையில் ஒரு பிரிட்டிஷ் கட்ட வேண்டும். அங்கு சுமார் 20 பஸ்கள் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, உடனடியாக ஒரு பிரிட்டிஷ் கட்டினால் பொதுமக்களுக்குச் சவுகரியமாக இருக்கும். ஆரணி, தாலுகா கஸ்தம்பாடி பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குச் சொந்தக் கட்டடம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். முன்விப்பட்டி கிராமத்தில் ஒரு சொந்தக் கட்டடம் கட்ட அரசாங்கம் அனுமதிக்கவேண்டும். ஆரணி தாலுகா கஸ்தம்பாடி பஞ்சாயத்து யூனியனில் பிரைமரி ஹெல்த் சென்ட்ரல் கிடைபாது. தச்சூரில் அல்லது தேவிகாபுரத்தில் ஒரு பிரைமரி ஹெல்த் சென்ட்ரலுக்கும் ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டும்.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் பொதுவாக இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறி விட்டது. முதல் போகம் சம்பா, கிச்சிலிச் சம்பா பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆகவே, பொதுவாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் எல்லா நிலங்களுக்கும் வரி வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் மக்களுக்குக் கெரோசின் கிடைக்கவில்லை. மக்கள் கியூவில் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு கெரோசின் தாராளமாகக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். ஆஸ்பத்திரியில், குழந்தைகளுக்கும் நோயாளிகளுக்கும் ஹார்லிக்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், தாசில்தாருக்கு மனுப் போட்டு அனுமதி வாங்கினாலும்கூட கடைகளில் அவை இல்லை யென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இவை ஏன் கிடைக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. குழந்தைகளுக்காவது ஹார்லிக்ஸ், கிளாக்ஸோ போன்ற உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும். தாலுகாவுக்குத் தாலுகா நெல், அரிசி போகக்கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதை உடனடியாக ரத்து செய்து விட வேண்டும். ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா வேண்டுமென்றால் போகக் கூடாது என்று கட்டுப்பாட்டைச் செய்யலாம். தைத்தறி, நெசவாளிகளுடைய நிலையையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். ஆசிரியர்கள், என்.ஜி.ஓ.-க்கள் போலீஸ் சிப்பந்திகள், பியூன்கள் ஆசிரியர்கள், என்.ஜி.ஓ.-க்கள் போலீஸ் சிப்பந்திகள், பியூன்கள் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். மணி : கனம் சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையின்மீது நான் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர் ஆற்றிய உரையில் முக்கியமாக உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அது வரவேற்கப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். ஆனால், இந்த தமிழ் நாட்டு அரசு இந்த உரையில் கூறியிருக்கிறபடி காரியங்களைச் செய்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். பின் தங்கிய பகுதியில் இருக்கக் கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உணவு உற்பத்தியைப்

[திரு. எஸ். மணி] [2nd February 1966]

பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற இதே நேரத்தில் 1970-71-ம் ஆண்டு 18 அவுன்ஸ்தான் கொடுக்கமுடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே தவிர, எப்படிப் பெருக்குவது, எந்த வழியில் பெருக்குவது, நீர் இல்லாத இடத்தில் எப்படிப் பெருக்குவது என்ற வழியை அறிய இந்த அரசு தவறி இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் இந்த அரசைக் கண்டிக்க முன் வருகிறோம்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிந்தும் தெரியாத மாதிரி அரசாங்கத்தைப் பற்றிக் கண்டித்துப் பேசுகிறார்கள். வேண்டுமென்றே இந்தச் சமயத்திலே, அதுவும் கடைசிக் காலத்திலே இந்த மன்றத்திலே பேசுவது விந்தையாக இருக்கிறது. அவ்வாறு பேசுவது நல்லதல்ல.

திரு. எஸ். மணி : எங்களுடைய பகுதியிலிருந்து முன்பு நம்முடைய உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பாராளுமன்றத் திற்குச் சென்றார்கள். எனக்கு முன் அங்கு காங்கிரஸின் உறுப்பினராக இரண்டு தடவை பணியாற்றி இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் அரசுவாரில் ஏரி ஒன்று இருக்கிறது. அந்த ஏரியை மராமத்து செய்வதற்காக 99,000 ரூபாய் செலவு செய்யப் பட்டது. ஆனால் அதனால் 120 ஏக்கர்தான் இன்றையதினம் பாசன வசதி பெறுகிறது. தொகை செலவுற்ற அளவுக்கு இன்னும் பாதி வேலை ஆகாமலே இருக்கிறது. எந்த ஒரு காரியத்தையும் சரிவரச் செய்வதில்லை. மருதையாறு திட்டம் எங்கள் பகுதியில் போடப் பட்டது. 1957-ல் நம்முடைய உள்துறை அமைச்சர் பாராளுமன்றத்திற்குச் சென்ற நேரத்திலேயே அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசப்பெட்டது. 1962 தேர்தலின் போதும் இந்தத் திட்டம் வருகிறது என்று பல தடவை காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசினார்கள். எங்களுடைய திருச்சி மாவட்டத்தில் வட பகுதி வரண்ட பிரதேசம்; தென்பகுதி போல் அல்ல. கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். உள்துறை அமைச்சர் அவர்களும் எங்கள் மாவட்டத்தில் பெண் கொடுத்திருக்கிறார். ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும் எங்களுடைய மாவட்ட உறுப்பினர், எங்களுடைய சொந்தக்காரர் என்று கூடச் சொல்வேன். அங்கு வரகுபாடி ஏரித் திட்டம் 2 லட்சம் ரூபாயில் நிறைவேற்ற இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. அதனால் 25 ஏக்கர் நிலம்கூட சாகுபடி செய்ய முடியவில்லை. அதில் தண்ணீர் வருவதற்கு லாயக்கில்லாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இன்றையதினம் இருப்பது ரொம்ப வருத்தத்தைத் தருவதாக இருக்கிறது.

நான் பண்டமாற்று முறையைப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லி இருக்கிறேன். எங்களுடைய வட்டார விவசாயிகள் வெங்காயத்தைக் கொடுத்துவிட்டு தென்னாற்காட்டில் இருந்து நெல்லை பண்டமாற்றாக வாங்கிக் கொண்டு வரும்போது செக் போஸ்டில் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் வெங்காயத்தைக் கொடுத்து விட்டு வெறுங்கையுடன் வீட்டுக்குத் திரும்பினார்கள்.

2nd February 1966] [திரு. எஸ். மணி]

இந்த நிலைமையைப்பற்றி ஏற்கனவே நான் சட்ட மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். செக் போஸ்ட் அதிகாரிகளால்தான் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செக் போஸ்டுக்காக அதிகமாகச் செலவும் ஆகிறது. அதற்கு ஏற்ற வருமானம் இல்லை.

இன்று உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க பம்ப் செட் வழங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். எனது தொகுதியில் 180 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு 80 கிராமங்கள் அளவிற்குத்தான் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதி 100 கிராமங்கள் மின்சாரம் இல்லாமலேயே இருக்கின்றன. மின்சாரம் உடனடியாகக் கொடுக்கிறோம், பம்ப் செட்லை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி மின்சாரம் கொடுக்கப்படாமல் ஆறு மாதங்களாக பம்ப் செட்ஸுக்கு வாங்கிய பணத்திற்கு வட்டிகொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் இதை ரேஷின்யூ ஆபீசரிடம் சொல்லும் போது அவர்கள், பம்ப் செட்லை திருப்பிக் கொடுத்துவிடு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அந்த வட்டியை யார் கொடுப்பது? ஆகவே, பம்ப் செட்ஸ் கொடுக்கும்போது மின்சார வசதியையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். பெரம்பலூரில் இருந்து அரியலூர் கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள் திட்டக்குடிக்குப் போய்தான் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும். சம்பம் அங்கிருந்துதான் வரவேண்டும். பம்ப் செட்ஸுக்கு லைசென்ஸ் வாங்க விவசாயிகள் திட்டக்குடிக்குத் தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி அங்கு போனாலும் காரியங்கள் சரியாக நடக்கிறதா என்றால் இல்லை. எங்கள் பகுதியில் பெரம்பலூர், அரும்பாலூர், பூளாம்படி போன்ற அந்த பகுதியில் இருக்கும் கிராமங்களில் தான் நெல் விளைகிறது. மற்ற கிராமங்களில் பெரும்பாலும் கருந்தானியம்தான் பயிராகிறது. அதற்கும் விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பதினைந்து மைலுக்குள் ஒருவர் பென் கொடுத்திருக்கலாம். அங்கிருந்து தன் வீட்டிற்கு தானியங்கள் கொண்டு வர முடியாத நிலை இருக்கிறது. நாலైந்து செக் போஸ்ட்ஸ் இருக்கின்றன. செக் போஸ்ட்லை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அது நல்ல முறையில் பணியாற்ற வேண்டும். ஒருவர் தன் நெல்லை தன் உபயோகத்திற்காக கொண்டு போகும்போது இது உன் பொருளா என்று கேட்டு, உன் அவசியத்திற்காகத்தான் கொண்டு போகிறாயா என்று கேட்டுப் பார்த்து நெல் கருந்தானியம் போன்றவைகளை அதற்கு உடையவர்களுக்கு அனுப்ப வழிவகை செய்யவேண்டும். அடுத்து, பெரம்பலூர் வட்டாரத்தில் மருதையாறு திட்டத்தை இந்த ஆண்டே ரேஷின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். திருச்சி மாவட்டத்தில் காவேரி ஓடுகிறதே என்று கருத வேண்டாம். அதன் வட பகுதி வரண்ட பிரதேசமாகும். இந்த ஆண்டு மழை இல்லாததால் கருந்தானியங்கள் கூட சேதமடைந்திருக்கிறது. குளக்காணத்தம் பிரக்கா, வரகூர் பிரக்கா இவ்விடங்களில் கம்பு, சோளம் போன்றவைகளே பயிர் செய்யப்படுகின்றன. அடுத்தப்படியாக, வேப்பத்தட்டை யூனியன், ஆலத்தூர் யூனியன், வோப்பூர் யூனியன், பெரம்பலூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் போன்ற

12-00
noon.

[திரு. எஸ். மணி] [2nd February 1966]

இடங்களில் அடி கிணறுகள் வெட்ட மான்யம் இல்லை என்று சொல் கிறார்கள். கல்கட்டரிடமும் இதுபற்றிக் கேட்டேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக அடி கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் மான்யம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடி கிணறுகளில் 15 கஜம் வெட்டித்தான் தண்ணீர் எடுக்கவேண்டி யிருக்கிறது. அடி கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு நல்லமுறையில் கடன் உதவி அளித்தால் விவசாய மக்கள் கிணறுகள் தோண்டி விவசாயத்தைப் பெருக்க முன்வருவார்கள். பெருக்க முடியும். ஆகவே இதைச் செய்ய அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மராட்டிய மாநிலத்தில் கல்வி அலுவலகங்களில், பள்ளிக்கூடங்களில் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் படத்தை வைத்திருப்பதைப் போல் நம் மாநிலத்திலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஒப்பந்த தலைவராகிய டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் படத்தை கல்வி அலுவலகங் களில், பள்ளிகளில் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். பாரத நாடு ஒரே நாடு என்று சொல்லும்போது மராட்டிய மாநிலத்தில் செய்திருப்பதைப் போன்று தமிழகத் திலும் அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. சி. சிவசுப்ரமண்யம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரை மீது அதை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நம் பாரதப் பிரதமர் உயர்திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் 1966-ம் ஆண்டு ஆரம்பக் கட்டத்தில், நம்முடைய வாழ்வை எல்லாம் வளம் பெறச் செய்யும் நிலையில் இருந்த பிரதமர், டாஷ்கண்டில் இறந்த செய்தி கேட்டு நம் தமிழக மக்கள் மட்டு மின்றி உலக மக்கள் அனைவரும் தங்கள் வருத்தத்தைத் தெரி வித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம் பாரதப் பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு ஒரு கோஷத்தைக் கொடுத்தார்கள். ஐய் ஐவான், ஐய் கிலான் என்று. இந்த இரண்டு கோஷங்களையும் நம் அரசாங்கம் அமல் நடத்தவேண்டு மென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மறைந்த நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் உருவத்தில் சிறியவராய் இருந்தாலும் உயர்ந்த எண்ணங்களைக் கொண்டவர் கள். நம் நாட்டு மக்கள் நல்லமுறையில் வாழ்வதற்கு, நம் நாடு வளம் பெறுவதற்கு வேண்டிய அத்தனை முயற்சிகளையும் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டார்கள். அவரது மறைவு இந்த நாட்டு மக்களுக்கு பெரும் நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அவரது குடும்பத்தினருக்கும், அவரது மக்களுக்கும் எனது அனுதாபத்தை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்குப் பிறகு பிரதம மந்திரியாக இப்போது திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் பதவி ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிச்சயமாக இந்த நாட்டை நல்ல முறையில் நடத்திச் செல்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர் வம்ச வழி, அவர் பரம்பரை நல்ல உயர்ந்த கருத்துக்களை கொண்டது. ஆகவே அவர்கள் நல்ல முறையில் இந்த நாட்டை ஆளுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

2nd February 1966] [திரு. சி. சிவசுப்ரமணியம்]

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு வேண்டிய நல்ல திட்டங்களை நம் அரசாங்கம் செய்து கொண்டு வருகிறது. நான் அதை பாராட்டுகிறேன். ஆனால் எங்களுடைய சிதம்பரம் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரை இப்போது அறுவடை ஆரம்பமாகியிருக்கிறது, அறுவடை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் உழைப்பாளர்களுக்காக நல்லமுறையில் ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் தீட்டியிருக்கிறது. நல்லமுறையில் திட்டங்களை தீட்டியிருக்கிறார்கள். நல்லமுறையில் சட்டங்களை செய்திருக்கிறார்கள். அவற்றை நல்லமுறையில் அமுல் நடத்தவேண்டும். சிதம்பரம் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகள் சிறிது கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்போது அவர்களுக்கு கூலித் திட்டம் நல்லமுறையில் இயங்கவில்லை ஏனெனில், ஆண்களுக்கு மூன்று மரக்கால் கூலியும், பெண்களுக்கு 2½ மரக்கால் கூலியும் கொடுக்கவேண்டுமென்று திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை வைத்துத்தான் அறுவடை செய்கிறார்கள்.

ஒரு திட்டம் மூலம் விவசாயிகள் ஒன்று கூடி விவசாயச் சங்கச் சார்பில் அதை அமுல் செய்து வருகிறார்கள். நெல் அறுவடை செய்யும்போது நெல்லை களத்தில் கொட்டுகிறார்கள். அப்படி கொட்டிய பிறகு விவசாயிகளுக்கும் மிராசுதார்களுக்கும் தகராறு வருகிறது. விவசாயிகள் ரசீது கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு இந்த ஆள் பயிரிட்டான், இவ்வளவு வரக்குத்தகை கொடுக்கப்பட்டது என்று ரசீது கொடுங்கள் என்று கேட்டால் ரசீது கொடுக்க மிராசுதார்கள் மறுக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் ரசீது கொடுக்காது போனால் அடுத்த வருஷம் அவனை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றலாம் என்று நினைத்து ரசீது கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். விவசாயிகள் தகராறு செய்கிறார்கள். தகராறு செய்தவுடன் அது போலீஸுக்குப் போகிறது. போலீஸ் விவசாயிகளை தடுக்கிறார்கள். நான் கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். போலீஸ் இந்த நேரத்தில் சரியானபடி சட்ட திட்டங்களை பயன்படுத்துவதில்லை. அவர்கள் என்ன செய்யவேண்டும்? மிராசுதார்கள் ரசீது கொடுப்பதில்லை. விவசாயிகள் நெல்லை மறித்துக் கொள்கிறார்கள். மிராசுதார்கள் போலீஸுக்குப் போகிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் விவசாயிகளை நீங்கள் களத்திற்குப் போகக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். மிராசுதார்களுக்குச் சாதகமாக போலீஸ் இருக்கக்கூடாது. போலீஸ் என்ன செய்யவேண்டும்? “இது சிவில் கேஸ், ஆகவே, இதில் நாங்கள் தலையிட முடியாது, கோர்ட்டுக்குப் போங்கள்” என்று மிராசுதார்களிடம் சொல்லவேண்டும். மிராசுதார்கள், இவர்கள் போன வருடம் பயிரிடவில்லை என்று சொல்லி வெளியேற்றப் பார்க்கிறார்கள். இந்த நிலையில் போலீஸார் அவர்களுக்கு ரசீது வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். இந்த நேரத்தில் ரசீது கொடுக்க ஒரு திட்டம் ஏற்படுத்தவேண்டும். ரசீது வாங்கித்தான் அளக்கவேண்டும் என்ற முறையில் ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ரசீது ஏன் இவர்கள் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டால், ரசீது கொடுத்தால் அடுத்த ஆண்டில் நிலத்தை இவர்களிடமிருந்து எடுக்க

[திரு. சீ. சிவசுப்ரமணியம்] [2nd February 1966]

முடியாது என்றுதான் 60:40; போன்ற பல சட்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமாக இருக்கின்றன. ஆனால் இவைகள் எல்லாம் சரியான முறையில் அமல் நடத்துகின்ற சூழ்நிலையை அரசாங்கம் உருவாக்கவேண்டும். உணவு உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே பல வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் மறைந்த லால் பகதூர் சொன்ன 'ஜெய் கிஸான்' என்கின்ற கோஷத்திற்கு நாம் பெருமை அளித்தவர்களாக ஆவோம். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு உதவிசெய்யக்கூடிய பல திட்டங்களையும் நல்ல முறையில் அமல் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில், கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி நன்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மனைக்கட்டுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் சிதம்பரம் தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால், அதில் எந்தெந்த பிரிக்காக்களுக்கு தாலுகாக்களுக்கு மனைக்கட்டுக்கள் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று கேட்டால், சிதம்பரம் தாலுகாவில் 8 பிரிக்காகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிரக்காவிற்கும் 3 கிராமங்களை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றும், அதாவது 24 கிராமங்கள் தான் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். மற்ற கிராமங்களைப் பற்றி கேட்டால், அவற்றை எல்லாம் பின்னால் தான் எடுத்துக் கொள்ள முடியும், இப்போது அதற்குப் பணம் இல்லை அவைகளை எல்லாம் கட்டி வைத்துவிட்டோம் என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இதற்காக பணம் மாநில சர்க்காரிடம் இல்லை, மத்திய சர்க்காரிடத்திலேதான் கேட்கவேண்டும் என்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நல்ல முறையில் சொல்லவேண்டும். நான் கேட்டுக்கொள்வது, தயவுசெய்து மனைக்கட்டு விஷயத்தில் நல்ல கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றுதான். மாட்டை கொடுக்கவேண்டாம், வீட்டைக் கட்டி கொடுக்கவேண்டாம், உடனடியாக மனைக்கட்டுக்களை கொடுங்கள். எடுத்த வரைக்குமாவது மனைக்கட்டுக்களை கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுகாவில், பல கிராமங்களில் இன்னும் மின்சாரம் போகவில்லை. சிதம்பரம் தாலுகா நல்லதொரு தாலுகா என்று சொல்லலாம். உயர்ந்த தாலுகா என்று சொல்லுவார்கள். இப்படிப்பட்ட தாலுகாவில் மின்சாரம் இல்லாத கிராமங்கள் ஏராளம் இருக்கின்றன. மின்சாரத்தை கிராமங்களில் கொண்டு வருகிறார்கள், பஞ்சாயத்து போர்ட், பஞ்சாயத்து யூனியன் இதிலுள்ளவர்கள் மின்சாரத்தை கொண்டுவருகிறார்கள். இவ்விதம் மின்சாரத்தை இழுக்கும் போது, அந்தந்த கிராமத்தோடு நின்று விடுகிறது. அதன் பின்னால் இருக்கின்ற அரிஜன தெருக்களுக்கு மின்சாரம் போவதில்லை. இப்படி பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவர், யூனியன் சேர்மன் இவர்களிடத்தில் கேட்டால் அங்கும் இழுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள், ஆனால் மற்ற இடங்களுக்கொல்லாம் கொண்டுவரும்போது, சேரிகள், அரிஜன தெருக்கள் வந்தவுடன் நின்று போய்விடுகிறது. நாங்கள் அங்கேயும் மின்சாரத்தை இழுக்கிறோம் என்று

2nd February 1966] [திரு. சி. சிவசுப்ரமணியம்]

சொல்கிறார்கள். ஆனால் வந்து சேருவதில்லை. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். அரிஜன மக்கள் பூராவும் இந்த அரசாங்கத்தைத்தான் நம்பியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் தான் அரிஜன மக்களுக்கு நல்லதைச் செய்யும் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். ஆகவே அரிஜன மக்களுக்கு செய்யவேண்டிய இந்த உதவியை செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய திட்டத்தையெல்லாம் உடனடியாக நல்ல முறையில் அமல் நடத்த வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், நான் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன், குறிப்பாக அண்ணாமலை யுனிவर्सிட்டியின் கீழ் பல கலைகள் படிப்பதற்கு வசதியிருக்கின்றன. ஆனால் மருத்துவக் கல்லூரி இல்லாமல் இருப்பது ஒரு பெருங்குறையாக இருக்கிறது. ஆகவே அண்ணாமலை யுனிவर्सிட்டியில் ஒரு மருத்துவக்கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடும்பக்கட்டுப்பாடு திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், சிதம்பரம் தாலுகாவில் நிறைய பேர்கள் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு குடும்பக்கட்டுப்பாடு திட்டம் நல்லமுறையில் அமலாகி வருகிறது. இதில் அதிகமாக யார் இந்த அறுவை சிகிச்சை செய்ய முன் வருகிறார்கள் என்றுபார்த்தால் அரிஜன மக்களும், வன்னிய மக்களும் தான். மற்ற ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாக முன் வர வில்லை. மற்ற ஜாதியினரைப்பற்றி நான் குற்றஞ்சொல்லவில்லை. 100-க்கு 60 பேர்கள் அரிஜன மக்களும், 40 பேர்கள் வன்னிய மக்களும் தான் இதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள். மீதி ஜாதியினர் யாரும் இதற்கு முன் வந்ததாக தெரியவில்லை. இதை நான் ஏன் பகிரங்கமாக சொல்லுகிறேன் என்றால் மற்றவர்களும் செய்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் ஏதாவது கட்டாயச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான். இப்போது அரிஜன மக்கள் அதிகமாக இந்த சிகிச்சை செய்து கொள்கிறார்கள். பின்னால் இதன் காரணமாக ஏதாவது பாதகம் ஏற்படுமோ என்று நான் உண்மையிலே பயப்படுகிறேன். அவ்விதம் இருந்தும் அரிஜன மக்கள் தான் அதிகமாக இதில் ஒத்துழைக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் மற்றவர்கள் மனதில் சரியாக புலப்படவில்லை. இந்த நிலைமையை மாற்றி எல்லா ஜாதியினரும் இந்தத் திட்டத்தை ஆதரிக்கத் தக்க வகையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிதம்பரம் தாலுகாவின் கிழக்கே ஏராளமான காட்டுப் புறம் போக்குகள் கிடக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பூமி அப்படியே எந்தவிதமான உபயோகமும் இல்லாமல் கிடக்கிறது. இதைப்பற்றி கேட்டால் இவையெல்லாம் ஃபாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டை சேர்ந்தது என்றுசொல்லி ஒன்றும் செய்யாமல் வைத்திருக்கிறார்கள். இதை ஏழை மக்களுக்கும், அரிஜன மக்களுக்கும், வன்னிய மக்களுக்கும் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சும்மா கிடக்கிற, இந்த இடங்களை பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டிடமிருந்து ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்ட் வாங்கி, இதில்

[திரு. சீ. சிவசுப்ரமணியம்] [2nd February 1966]

தலையிட்டு, ஏழை விவசாயிகளுக்கும், பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கும் விவசாயத்திற்காக கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, விராணத்து ஏரி, அதிகமாக தூர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. வாய்க்கால்கள் எல்லாம் மிகவும் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. இதில் தண்ணீர் வருவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை உடனடியாக தூர் வாருவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வாய்க்கால்களின் பக்கத்தில் மின்சார பம்புசெட் வைத்து தண்ணீர் இறைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இதைப்பற்றி மின்சார அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்கும் போது, பி. டப்ள்யு.டி. அதிகாரிகளிடத்தில் உத்தரவு வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் போகும் போது, எக்ஸிக்யூட்டிவ் என்சினியர் அவர்கள், சூப்பரண்டிங் என்சினியர் அவர்கள், சீஃப் என்சினியர் இப்படி பலரிடத்தில் போய் உத்தரவு வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். முக்கியமாக 100 அடிக்கு அப்பால் பம்பு செட்டை வைக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வைக்கும்போது, தண்ணீர் வராது. இதைப்பற்றி ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்து, நல்லதொரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, மின்சார பம்புசெட்டுகள் மூலம் இந்த தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிதம்பரம் தாலுகாவில் வெள்ளாறு என்ற ஓர் ஆறு இருக்கின்றது. இந்த ஆற்றுப்படுகையில் சர்க்கார் புறம்போக்கில் இருபது, நாற்பது ஆண்டுகளாக பல விவசாயிகள் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். இந்த இடங்களை அவர்களுக்கு அலுவல்மெண்ட் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

சிதம்பரம் தாலுகா பலவழிகளிலும் விரிவடைந்து வருகிறது. ஆனால் அங்கேயுள்ள ஆசுபத்திரி சிறிய கட்டிடத்திலேயே இருக்கிறது. ஏராளமான கூட்டம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதனுடைய கட்டிடத்தை மாற்றிக்கொடுப்பதற்கு சர்க்காரிடத்தில் திட்டம் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். யுத்த நெருக்கடி என்று சொல்லி இதை தள்ளி வைக்காமல் உடனடியாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. முனு. ஆதி: கனம் சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே அவர்கள் உரைமீது என்னுடைய கருத்தினையும் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். நமது நாட்டின் பிரதமராக இருந்து வந்த திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைந்ததற்குரிய அனுதாபமும், வருத்தமும் இன்னும் நம் மனதைவிட்டு நீங்கிய பாடில்ல. உண்மையான ஒரு ஜனநாயகத் தலைவர் இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 18 ஆண்டுகள் ஆகியும், 18 மாதங்கள் மட்டுமே ஆட்சியில் இருந்த உண்மையான ஜனநாயக உத்தமர்

2nd February 1966] [திரு. முனு. ஆதி]

மறைந்த வேதனை இன்னும் நம்மைவிட்டு விலகவில்லை. நான் அவர்களை உண்மையான ஜனநாயக வாதி என்று சொல்வதற்கு காரணமாக இருக்கின்ற இரண்டு விஷயங்களை சொல்லவிரும்புகிறேன். ஒன்று டாஷ்கண்ட்டில் பாகிஸ்தான் அபிபரோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்த செல்வதற்கு முன்னால் எல்லா எதிர்கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து அவர்களுடைய அரிய யோசனைகளையும், கருத்துக்களையும் கேட்டுவிட்டு சென்றார் திரு. சாஸ்திரி அவர்கள். அவர் ஆட்சி செய்த 18 மாத காலத்தில் எதிர்கட்சிகளை நல்ல முறையில் நடத்தி, பெருமை தந்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று அண்மையில், நிதிமந்திரியாக இருந்து ராஜ்நாமா செய்த திரு. டி. டி. கே. அவர்கள் விலகல் கடிதம் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு கொடுத்ததற்கு காரணத்தை நாம் அனைவரும் அறிவோம். டெல்லியிலுள்ள எதிர்கட்சித் தலைவர்கள் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மீது கொடுத்த புகார் மெம்மோரான்டம் எங்களுக்குக் கெல்லாம் கிடைத்தது. அதில் சொல்லப்பட்டிருந்த குற்றச்சாட்டுகளை பார்த்த திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் அதைச் சரியான முறையில் விசாரணை செய்யவேண்டும் என்று முடிவு எடுத்தார்கள். எதிர்கட்சிகள் நியாயமாக கூறினவற்றை உண்மையாக ஏற்றுக்கொண்ட ஒருவர் உண்மையான ஜனநாயகவாதியாகும். அத்தகைய ஒரு தலைவர் மறைந்ததற்கு நிச்சயமாக நாம் அனைவரும் வேதனைப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் டாஷ்கண்ட் நகரில் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் எடுத்துக்கொண்ட தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி வருகின்ற இந்த நேரத்தில், உண்மையிலேயே இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் முழுமையாக எல்லா பயமும் போய் விட்டதாக சொல்வதற்கில்லை என்றிருந்த போதிலும், அக்கிரமிப்பு என்கின்ற நிலைமை மாரியிருக்கிற இந்த நேரத்தில் பாதுகாப்புச்சட்டத்தை இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருப்பது தேவையற்றது. அண்மையில் வரவிருக்கிற பொதுத்தேர்தலில் இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் காரணமாக பல இடைபூறுகள் ஏற்படுமா என்ற ஐயமும் அச்சப்பாடும் எங்களுக்கு இருக்கிறது. உண்மையான சமாதானத்தை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்று உடன்படிக்கை செய்து, அவற்றை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கும் போது இது போன்ற ஒரு பாதுகாப்புச்சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பது சிறிதும் நியாயமல்ல. ஆகவே, பாதுகாப்புச் சட்டத்தை விலக்கினால் தான் உண்மையான ஜனநாயக முறையில் பொதுத் தேர்தலை நடத்த வழி வகுத்ததாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, பாதுகாப்புச் சட்டம் தேவை என்று சொல்லுகிறவர்கள் நியாயமான முறையில், எல்லோருக்கும் பரவலாக, ஒருதலைப்பட்சம் இல்லாமல் அதை அமல் நடத்தவேண்டும். நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். எங்கள் வட்டாரத்தில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு பாதுகாப்புக் குழு அமைத்திருக்கிறோம். அதிலே எல்லாக் கட்சிக் காரர்களும் இருக்கிறார்கள். நான் சட்ட மன்ற உறுப்பினன் என்றாலும் செயற்குழுவில் சேர்க்கப்படவில்லை. அதனால் நான் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள்ளாக தகராறு ஏற்பட்டு மாறுபட்ட கருத்து உடையவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து போட்டி பாது

[திரு. முனு ஆதி] [2nd February 1966]

காப்புக் கமிட்டி ஏற்படுத்தி, தேசப் பாதுகாப்பையொட்டி நிதி திரட்டும்போது அவர்களும் நிதி திரட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் திரட்டிய நிதியை இந்தப் பாதுகாப்புக் கமிட்டிக்குத் தரவில்லை. திரட்டிய நிதியை யாரிடம் கொடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் போட்டியாக ஒரு கூட்டம் போட்டார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் ஆர். டி. ஓ. போய்ப் பேசுவதாக இருந்தார். இதைக் கேள்விப்பட்டு, திருவாளர் வி. எஸ். பாலசுந்தரம், எக்ஸ்-எம். எல்.ஸி. அவர்கள் அங்கே காங்கிரஸ் தலைவர் ஆவார், அவரிடம் தெரிவித்தபோது, போட்டிக் கமிட்டி கூட்டம் போட்டு நிதி திரட்டுவதில் ஆர். டி. ஓ. கலந்துகொள்வதைப் பற்றி கலெக்டர் அவர்களுக்கு ஃபோன் செய்து எப்படி அவர்கள் கலந்துகொள்வார்கள் என்று சொன்னதால் அவர் கலந்துகொள்ளுவது நிறுத்தப்பட்டது. இதைத் தவிர பல்வேறு அதிகாரிகளுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தும், அந்தப் பாதுகாப்புக் கமிட்டி இந்தப் பாதுகாப்புக் குழுவிற்குப் போட்டியாக இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. இப்படி ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் செய்கிறார்கள். இது எப்படி பாதுகாப்புக்கு குந்தகம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இது வரையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. பாதுகாப்புச் சட்டத்தை வைத்திருக்கிறவர்கள், எல்லோருக்கும் பொருந்தும்படியாக பரவலாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தவறு செய்யும்போது நடவடிக்கை எடுக்கப் படுவதில்லை. அதே நேரத்தில் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எதிர்பாராத விதத்தில் சிறு தவறு வந்தாலும் உடனே பாதுகாப்புச் சட்டம் குறுக்கிடுகிறது. இப்படிப்பட்ட பாகுபாட்டை மக்கள் விரும்பவில்லை. பாதுகாப்புச் சட்டத்தை தேர்தல் காரணமாக ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தித் துறையைப் பற்றி அருமையாக கவர்னர் அவர்கள் விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கேட்கும்போது விளக்கம் அருமையாக இருக்கும். ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கும்போது விவசாயிகளுக்கு எத்தனை சலுகைகள் தரப்படுகின்றன? ஊற்று நீர் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். செங்கற்பட்டு மாவட்டம் வரண்ட பிரதேசம் என்று எல்லோராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட பிரதேசம். அங்கே எந்த ஆறும் இல்லை. திருவள்ளூர் பகுதியில் ஒரு விவசாயிக்கு உள்ள 12 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பக்கத்தில் வடிகால் கால்வாய் போகிறது. அதையடுத்து போரிங் செட் வைத்தால் ஊற்று நீர் வந்து 12 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாய்ச்சிக்கொள்ள முடியும். அதற்கு 5 சென்ட் நிலம் வேண்டும். அந்த 5 சென்ட் நிலம் வேண்டும் என்று தனக்கு சொந்தத்திற்கு அல்ல லீசுக்குக் கேட்டார். எல்லா பி.டபிள்யூ.டி., அதிகாரிகளும், என்ஜினியர்களும் அதற்கு அனுமதி தந்தார்கள். ரெவினியூ அதிகாரிகள் அனுமதி தந்தார்கள். டி. ஆர். ஓ. அனுமதி கிடைக்கவில்லை. சட்ட மன்ற உறுப்பினரை வைத்துக்கொண்டு செய்வதற்காக, ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சிபாரிசு செய்ததற்காக, டி. ஆர். ஓ. ஆஃபிஸ் 'பி' செக்ஷன் ஹெட்கிளார்க், 'சட்ட மன்ற உறுப்பினர் வந்தால் மட்டும் பணம் இல்லாமல் சாங்க்ஷன் செய்து விடுவோமா?

2nd February 1966] [திரு. முனு ஆதி]

என்று சொல்லி அவர் நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இதை டி. ஆர். ஓ. அவர்களின் கவனத்திற்கும் கொண்டு போனோம். அவரும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதாக இல்லை. இந்த நிலைமை இருந்தால் விவசாயிகள் உள்ளத்தில் எவ்வளவு வேதனை இருக்கும்? 12 ஏக்கர் சொந்த நிலத்திற்கு போரிங் போட 5 சென்ட் நிலத்திற்கு, பி. டபிள்யூ. டி. அதிகாரிகளெல்லாம், ரெவின்யூ அதிகாரிகளெல்லாம், ஆர். டி. ஓ. தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், கிராம முன்சிப், கர்னம் எல்லோரும் ஒப்புதல் அளித்தும், மூன்று மாத காலத்திற்கு மேல், சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சிபாரிசு செய்த ஒரே காரணத்திற்காக, ஹெட்கிளார்க் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். டி.ஆர்.ஓ. சொல்லியும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இதனை ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும் கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்து ஏழை விவசாயிகளுக்கு வாழ்வு அளிக்கவேண்டும். மறுக்கின்றதன் காரணம் என்ன என்றால், தி. மு. க.-வைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சிபாரிசு செய்தது தான். எங்கே யாரிடம் சொன்னாலும் ஒன்றும் முடியாது என்று ஹெட்கிளார்க் சொல்லுகிறார் பரிசுத்தமாக.

கனம் உதவி சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதைப் பற்றி கனம் அமைச்சருக்கு எழுதி அனுப்பியிருக்கலாம்.

திரு. முனு. ஆதி: எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். வேண்டிய விவரங்கள் இருக்கின்றன. எல்லா விவரங்களையும் என்னால் கொடுக்க முடியும். விவசாயி சேர்ந்த உட்கார்ந்து விட்டார். மறுபடியும் டி. ஆர். ஓ. விடம் கூட சொல்லுவதில்லை.

அக்ரிகல்ச்சரல் ஆஃபீஸுக்குப் போனால் யூரியா கிடைப்பதில்லை. கேட்டால், யூரியா வந்த இரண்டு மணியில் போய்விடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். கோவாப்பரேடிச் சொஸைட்டியிலோ அல்லது அக்ரிகல்ச்சரல் ஆஃபீஸிலோ கேட்டால் விவசாயிகளுக்கு யூரியா கிடைப்பது கிடையாது. பொறுக்கு விதை கிடைப்பதில்லை. அம்மோனியம் சல்ஃபேட் வேண்டுமென்று இப்போது கேட்டால் ஆறு மாதங்களுக்குப் பின்னால் வருகிறது. இவ்வளவு தொலைகள் இருக்கும்போது, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் எப்படி ஆர்வம் இருக்கும்? சின்னஞ்சிறு விஷயங்களினால் கூட விவசாயிகளுக்கு சோர்வு ஏற்படுகிறது. கடன் கேட்டு மனுப் போட்டால் பல தட்சணைகள் தரவேண்டியிருக்கின்றன. அத்தனையும் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தாலும் கடைசியில் மனு நிறுத்தப் படுகிறது. பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் போனால் அவர்களுக்கு உகந்த மரியாதை கொடுப்பது கிடையாது. சட்டத்திற்கு உட்பட்டுக் கேட்கும்போதுகூட, தூக்கிப் போடுகிறார்கள். அரசாங்கம் இதையெல்லாம் கவனித்தாலொழிய விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்வதாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

அடுத்தபடியாக, ஏரிகளில் கொடியைப் போட்டுக்கொண்டு குடிசை போடுகிறார்கள். டி. ஆர். ஓ.-வுக்கு ஊர் மக்கள் அத்தனை பேர்களும் சேர்ந்து கொண்டு தண்ணீர் பிடிப்பில் வெய்யில் காலத்தில் குடிசை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்திருக்

[திரு. முனு. ஆதி] [2nd February 1966]

கிறார்கள். 20, 30 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு 60-70 குடிசைகள் போட்டார்கள். அப்படிப் போடுவது விவசாயத்தை பாதிக்கிறது என்று சொல்லியும் கூட நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் வர முடியாது. நான் சொல்லுவது ஸ்டான்டர்ட் போட்டார் கம்பெனிக்கு எதிரில் உள்ள இடம். டி. ஆர். ஓ. நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. காரணம், குறுக்கீடு. இதைப் பற்றி பகிரங்கமாக கிராமத்தில் விசாரித்தால் தெரியும். இந்த ஆண்டு அந்தப் பகுதி மக்கள் கிஸ்தி கட்ட முடியாது என்ற இயக்கத்தை நடத்தத் தயாராக இருந்தார்கள். நான் இருக்கும் இடமாக இருப்பதால் நான் தூண்டி விட்டதாகச் சொல்லுவார்கள், ஆகையால் கட்டி விடுங்கள் என்று சொன்னேன். அவர்களும் கட்டியிருக்கிறார்கள். தாசில்தார் எவிக்ட் செய்தார். ஆர். டி. ஓ. போடச் சொல்லியிருக்கிறார். நடு ஏரியில் காங்கிரஸ் கொடியைப் போட்டுக்கொண்டு, பட்டா வாங்க முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நீர் பிடிப்பதாக இருப்பதால் அந்த ஏரியையே உடைக்கவேண்டும். 60-70 பேர் குடியிருப்பவர்களுக்காக 300 ஏக்கர் அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு பாதகம் ஏற்படும் என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, தாம்பரம், ஆலந்தூர் முனிசிபாலிட்டி தேர்தல் நடந்து 2½ ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதற்கு தேர்தல் நடக்கும் அறிகுறியே கானேம். ஸ்பெஷல் ஆஃபீஸரிடம் எந்தக் கோரிக்கையைக் கொடுத்தாலும் கவனிப்பதில்லை. ஜனநாயக நாடுகளில் எல்லாம் பார்த்தால் 6 மாதங்களில் தேர்தல் நடந்தாக வேண்டும். அப்படியில்லையென்றால் ஒரு ஆண்டு ஆகட்டும்; ஒன்றரை ஆண்டு ஆகட்டும். இதைப் பற்றி கேள்வி போட்டு அதி காரிகளை அணுகிப் பார்த்ததில், நாள் ஆகலாம், மூன்று ஆண்டு ஆகலாம், நான்கு ஆண்டு ஆகலாம் என்று வரையறை இல்லாமல் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முறையான கோரிக்கைகளை பிரதிநிதிகள் மூலமாகக் கேட்க முடியாது. ஸ்பெஷல் ஆஃபீஸர் வைத்திருப்பதால் எதையும் நடத்த முடியவில்லை. ஆலந்தூர், தாம்பரம் முனிசிபாலிட்டிக்கு வார்ட் பிரித்தாகி விட்டது. ஓட்டர்ஸ் லிஸ்ட் பிரசுரித்தாகிவிட்டது. உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆலந்தூர், தாம்பரம் முனிசிபாலிட்டி வளர்ந்து விட்ட ஒரு நகரம். சென்னைக்கு அது ஒரு பெல்ட் ஏரியா. அதற்கு பாதாள சாக்கடைத் திட்டம் மிக மிகத் தேவை என்று வலியுறுத்தாமல் இருக்க முடியாது. போன ஊராட்சி மன்றத்தின் காலத்திலேயே குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு சாங்ஷன் கொடுத்ததைப் பற்றி மக்கள் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்று சுகாதாரத்தோடு இருக்க, பாதாளச் சாக்கடைக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக முக்கியமான ரோடு வசதி உள்ள இடங்களிலே பஸ் வசதி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டேன். திருவள்ளூரிலிருந்து முட்டுக்காடு வரையில் பஸ்

2nd February 1966] [திரு. முனு. ஆதி]

வசதி, அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதிலிலிருந்து இந்த ஆண்டுக்கும் வரும் என்று உறுதி தந்தேன். இன்னும் வரவில்லை. மீனவர்கள் எல்லாம் நடந்துகொண்டு. . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கலெக்டரிடம் மனுப் போட்டு, டி. டி. ஸி.-யிலே பாஸ் செய்தால் கிடைத்து விடும்.

திரு. முனு. ஆதி : கலெக்டருக்கு மனு அனுப்பி விட்டேன். டி.டி.ஸி.-யிலும் தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி விட்டேன் அங்கிருந்து இங்கே வந்திருக்கிறதோ இல்லையோ. . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியாதோ என்னவோ, எல்லா ரூட்டுகளையும் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களே சாங்க்ஷன் செய்யவேண்டும். சாங்க்ஷனுக்கு ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அல்லது டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனுக்கு வரவேண்டியதில்லை. ஒரு ஜில்லாவிலிருந்து இன்னொரு ஜில்லா விற்குப் போகக் கூடியதாக இருந்தால் இரண்டு ஜில்லா கலெக்டர்களும் சாங்க்ஷன் செய்து விடலாம். இரண்டு பேர்களுக்குமிடையே முரண்பாடு இருந்தால் தான் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு வரும்.

திரு. முனு. ஆதி : அந்த நிலையில் கலெக்டர் அவர்களிடம் கேட்டதற்கு 'நான் சர்க்காரிடம் அனுமதிக்கலாமா என்று கேட்டிருக்கிறேன்' என்று சொன்னதின் பேரிலேயே நான் இதை இங்கு சொன்னேன். கலெக்டர் அவர்களே இதைச் செய்துவிடலாம் என்றால், அவரிடம் மறுபடியும் சென்று 'இப்படி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று' கேட்கிறேன். திருவான்மையூர்-முட்டுக்காடு பகுதியிலிருந்து மீனவர்கள் நடந்தே வரவேண்டியிருக்கிறது. அந்த இடத்திற்கு கவர்ன்மென்ட் டிரான்ஸ்போர்ட்டு பஸ் அல்லது பிகைவேட் பஸ் விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னையிலிருந்து மேடவாக்கம், மாம்பாக்கம் வழியாக பஸ்விடவேண்டும். ரோடு நன்றாக இருக்கிறது. ஸ்டான்டர்டு மோட்டார் கம்பெனியில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் பஸ் வசதி இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கூடுவாஞ்சேரியிலுள்ள வெல்பேர் அஸோஸியேஷன் கூட இதைப்பற்றி தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தாலும், பிளாவேட் பஸ் ஓனர்ஸ் அதற்கு ஆட்சேபணை செய்ததால், அதை நிறுத்திவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏறக்குறைய 1,800 தொழிலாளர்கள் மாலை நேரத்தில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மூன்றே கம்பார்ட்மெண்டுகள் உள்ள ரயில் வண்டியில் 250, 300 பேர்வழிகளுக்கு மேல் ஏறமுடியவில்லை. அத்தனை தொழிலாளிகளுக்கும் வண்டி வசதி இல்லாமல் மிகவும் அவதிக்குள்ளாகிறார்கள். ஆகவே, இதனுடைய அவசியத்தை உணர்ந்து கவர்ன்மெண்டு டிரான்ஸ்போர்ட்டு பஸ் கூடுவாஞ்சேரிக்கு விடவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-30
p.m.

குரோம்பட்டில் கவர்ன்மென்ட் டி.பி. சானடோரியம் இருக்கிறது. சந்தோஷபுரத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் டி.பி. ஹாஸ்பிடல் இருக்கிறது. ஆனால், பஸ் போக்கு வசதி இல்லை அந்த இடங்

[திரு. முனு. ஆதி] [2nd February 1966]

களுக்கு. வேளச்சேரி வரையில் ஆலந்தூர், மாடம்பாக்கம், வழியாக குறுக்கே உள்ள ரோடு வழியாக ஒரு பஸ் ரூட் ஏற்படுத்த வேண்டும். ரோடு நன்றாக இருக்கிறது. ஆதம்பாக்கம், சந்தோஷபுரம், தாம்பரம்—ஆலந்தூர்; மாடம்பாக்கம்; தாம்பரம் இப்படி சென்னையிலிருந்து தாம்பரத்திற்கு பஸ்களை திருப்பி விட்டால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்தி, இந்த ரூட்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாம்பரம், ஆலந்தூர் போன்ற பெலட் ஏரியாக களில் ரேஷனின் முறையாக செயல்படவில்லை.

‘பேபி ஃபுட்’ வந்த இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் தீர்ந்துவிடுகிறது. டாக்டர்களிடம் சர்ட்டிபிகேட்கள் வாங்கிக்கொண்டு வர வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிற முறைகூட சரியல்ல என்று தான் கருதுகிறேன். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசிஸ்தார் அல்லது கிராம முன்சிப் சிபார்சு செய்வதின் பேரில் குழந்தைகள் உள்ள வீடுகளுக்கு தனியாக கார்டுகள் கொடுத்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் 50 அமல் டின்கள் வந்தால் 50 சர்ட்டிபிகேட்டுகளை வாங்கிக்கொண்டுவந்துவிட்டு, வந்த ஒரு மணி, இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் அமல் காலியாகிவிடுகிறது. இம்மாதிரி சிக்கலான சூழ்நிலைகள் ரேஷன் முறையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த முறையை புனராலோசித்து, உண்மையாகவே குழந்தைகள் இருக்கிற வீடுகளுக்கு ‘பேபி ஃபுட்’ கிடைக்கும்படி செய்வதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

சர்க்கரை போன்ற அத்தியாவசியமான பொருள்களைப் பொறுத்த மட்டில்கூட ரேஷன் கடைகளில் போர்டு போடுவதில்லை. கேட்டால், டி.எஸ்.ஓ. போடவேண்டிய அவசியமில்லை, போர்டு போட்டால் தொந்தரவு தொல்லைகள் ஏற்படும் என்று சொல்லி விட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். போர்டு அவசியம் போடவேண்டும். அப்படி போர்டு போடாத கடைகளைப் பற்றி குறிப்பு எடுத்துக் கொடுத்தால், உடனே நடவடிக்கை எடுக்கிற ஆர்வத்தை அதிகாரிகளிடையே ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செ. சதாசிவம்: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவைகளின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையிலே நம்முடைய நாட்டின் பிரதம அமைச்சராக விளங்கிய திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் முகத்தான் கூறியிருப்பதை ஆதரித்தும் யாரும் அனுதாபம் தெரிவிக்காமல் இருக்க முடியாது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய முக்தியமான ஸ்லோகங்களாகிய ‘ஜெய் ஜவான்’, ‘ஜெய் கிஸான்’ என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தில் சென்ற 18 மாதங்களாக இந்த நாட்டிலே நல்ல

2nd February 1966]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

முறையில் ஆட்சி நடைபெற்று வந்தது. அதற்கு முதல் அடிப்படையாக டாஷ்கெண்டு ஒப்பந்தத்தில் அவர் கையெழுத்திட்டதானது உலகத்திலேயே இந்தியா ஒரு தலைசிறந்த நாடாக விளங்குவதற்கு வழி வகுத்துவிட்டது. அவர் கையெழுத்திட்ட டாஷ்கெண்டு பிரகடனம் மிகவும் பெருமைப்படத்தக்க ஒரு பிரகடனமாகும்.

நாட்டினுடைய மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை உணவுப் பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது. உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக பல திட்டங்களைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே சுண்டிருப்பது பற்றி நாம் மகிழாமல் இருக்க முடியாது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, பெரிய பாசன திட்டங்களில் லாம் பூர்த்தியாகிவிட்டன என்று சொல்லப்படுகிறது. நடுத்தர பாசன திட்டங்களும் அதிகமாக இல்லை என்று கூறப்பட்டாலும், இன்னும் அதற்கு வேண்டிய வழிமுறைகளை என்ன முறையில் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான ஆராய்ச்சியில் நமது அரசாங்கம் ஈடுபடவேண்டும். குறிப்பாக பரம்பிசுளம் ஆளியாறு திட்டம் முடிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படும் தருவாயில் உளது. அதன் அண்மையிலுள்ள ஆனமலையாறு திட்டத்தை இத்துடன் இணைத்து நிறைவேற்றுவதற்கு அண்டை மாநிலங்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, அந்தத் திட்டத்தை சீக்கிரமாக நிறைவேற்றிக்கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நடுத்தர பாசன திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை, என்னுடைய பகுதியிலே உள்ள நொய்யலாறு திட்டத்தை வரக்கூடிய ஆண்டில் நிறைவேற்றித் தருவதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். இந்தத் திட்டம் பரிபூரணமாக பரிசீலிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப் படக்கூடிய தருணத்தில் இருந்தாலும், சில சிக்கல்கள் காரணமாக அது நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றி, வரக்கூடிய நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதல் ஆண்டிலேயே இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வழிவகைகள் செய்யப்படவேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அமராவதி எங்கள் பகுதியில் ஓடக்கூடிய ஆறு. அந்த ஆற்றில் அணை கட்டிய பிறகு பெரும் பகுதி நல்ல வாய்ப்பும் வசதியும் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால், கடை கோடியிலுள்ள கரூர் தாலுகாவுக்கு அந்த அணை கட்டிய பிறகு பூரண வசதி எதுவும் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. ஆயக்கட்டுகள் இன்னும் ரெகுலரைஸ் செய்யப்படவில்லை. அந்.நதியில் நாங்கள் இன்னும் சில திட்டங்கள் கோருகிற நேரத்தில், அந்த ஆற்றிலிருந்து வருகிற வாய்க்கால்களை ரீமாடல் செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு தனிப் பிரிவு அதற்காக எஸ்டிமேட்டுகள் தயார் செய்து சாங்ஷன் ஆகி உள்தாருவும் அதன் அடிப்படையில் அந்தக் கால்வாய்கள் செப்பனிடப்பட்ட பிறகுதான் மற்ற திட்டங்களை கவனிக்க முடியும் என்றும் நமது சர்க்காரிலிருந்து உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமராவதி ஆற்றில் அதிகமாக தண்ணீர் இருந்தாலும், அந்தத் தண்ணீரை பயன்படுத்திக்

[திரு. செ. சதாசிவம்] [2nd February 1966]

கொள்வதற்கு போதிய வாய்ப்பு வசதி இல்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், இந்தக் கால்வாய்களின் சீரமைப்பு சரியாக இல்லாதது தான் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கால்வாய்கள் பராமரிப்பு சரியாக இல்லாததன் காரணமாக அமராவதியில் தண்ணீர் அதிகமாக வந்தாலும் கூட, பாய்ச்சல் ஆதாரங்கள் சரியாகப் பாய்வதில்லை. தண்ணீர் வாய்க்கால்களுடைய ஆரம்ப கட்டத்திலிருந்து, 2, 3 மைல்கள் வருவதற்குள், நடுவில் பெரிய உடைப்புகள் இருப்பதன் காரணமாக மீண்டும் அமராவதி ஆற்றிற்கே தண்ணீர் திரும்பி வந்து விடுகிறது. அந்தக் கால்வாய்களை நல்ல முறையில் செப்பணிடுவதற்கு, வரக்கூடிய நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் என்ற முறையில் அந்த பாய்ச்சல் ஆதாரங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். இந்த நேரத்தில் உடனடியாக ரி-மாடலிங் ஸ்பெஷலிஷன் சிபார்சு செய்துள்ள சாங்ஷன் ஆன தொகையை வைத்து அந்தக் கால்வாய்களை சீர்படுத்தவேண்டும். அமராவதியில் தொல்லை கொடுக்கக்கூடியது கடைகோடியில் உள்ள வாய்க்கால்கள் என்பதை சர்க்கார் உணரவண்டும். ஸ்பெஷலிஷன் சிபார்சுகளின் அடிப்படையில் கடைகோடியில் இருக்கிற வாய்க்கால்களை ரிபேர் செய்ய ஆரம்பித்தால் இந்த சீரமைப்பு நீங்கி விடும்.

அமராவதியில் ஓரளவுக்கு அதிகமான தண்ணீர் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்வோம். அமராவதியிலுள்ள தண்ணீர் எங்கள் பகுதிக்கு வேண்டும் என்று கேட்கிற நேரத்தில், இதுபோன்ற கால்வாய்கள் சீரமைப்பு செய்யப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப் படுகிற நேரத்தில், பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும், டெலவப்மெண்டுகவுன்சிலின் மூலமாகவும் புதுக்கோட்டை பகுதிக்கு தண்ணீர் எடுத்துச் செல்வதற்கு திட்டம் தயாரிக்கப்படுகிறது என்று கூறப் படுகிறது. அந்தத் திட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அதைப் புறக்கணிக்கவேண்டும் என்றும் நான் கருதமுடியாது. ஆனால், நீண்ட நாட்களாக எங்கள் பகுதிக்கு பல திட்டங்கள் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அவைகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும், எங்கள் பகுதி பற்றி மராமத்து அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். சிறிய சிறிய பல திட்டங்களை நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், எங்களுக்கு உடனே அவைகளுக்கு அனுமதி கொடுத்து, எங்கள் குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் சிறிய சிறிய பம்பு செட்டுகளை வைத்து, அமராவதி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்து, மிகத் திறமையான முறையில் விவசாயம் செய்து வருவதை அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகள் 2-10-1961-க்கு முன்னால் போட்டிருந்தால்தான் பம்புசெட்டு வைக்க கலெக்டரால் அனுமதிக்கப் படுகிறது. அந்த வகையில்தான் சர்க்கார் உத்தரவு இருக்கிறது. ஆகவே, மின்சார வசதி பெற்று பாசனவசதி செய்ய முடியவில்லை. இவைகளை நிவர்த்தி செய்து, கலெக்டர் பரிசீலனை செய்து, இதற்கு ஆவன செய்தால் நிச்சயமாக இன்றைக்குச் சொல்லப்படும் 2,400 பவுண்ட், அல்லது 3,000 பவுண்ட் மட்டும்

2nd February 1966] [திரு. செ. சதாசிவம்]

அல்ல, 6000 பவுண்ட் வரை எங்கள் பகுதியில் விளைச்சல் பெற முடியும். அதற்கான சூழ்நிலை இருக்கிறது. வரண்ட பிரதேசமான எங்கள் பகுதிக்கு இந்த வசதி செய்து கொடுக்கப் படவேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதிகள் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளைமட்டும் கவனிக்காமல், வரண்ட பகுதிகளையும் அதிகமாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு அமராவதியிலிருந்து புதுக்கோட்டைக்கு தண்ணீர் கொண்டு போகத் திட்டம் போடுகிறோம். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள மூலனூன் பகுதிக்கு திட்டங்கள் போட்டு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்த போதுகூட இதைப் பற்றித் தெரிவித்தார்கள். அவர்களும் ஆவன செய்வதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையிலே அமராவதியில் அதிகமாகத் திட்டங்கள் போடும்போது, எங்கள் பகுதியையும் முதன்மையாக கவனிக்க வேண்டும் என்று மன்றாடிக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்; கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்களும் நிச்சயமாகக் கவனிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு உண்டு. எங்கள் பகுதி வரண்ட பகுதி. அங்கே மழை மிக, மிகக் குறைவு. இன்றைக்கெல்லாம் பெய்தால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 15 அல்லது 20 அங்குலம்தான் பெய்யும். மழை பெய்யும் காலத்தில் கூட ஏற்றத்தாழ்வாக உள்ள பிராந்தியங்களில் கிணறுகள் வெட்டினால்கூட ஊற்று நீர் வருவதில்லை. சர்க்காரிலே பல திட்டங்கள் மூலமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, அதிகமான கிணறுகளை வெட்டித் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பது என்கிற அடிப்படையிலே தத்துவத்திலே விவசாயத்தை பயன் உள்ளதாகச் செய்யவேண்டும் என்று செய்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட அக்கறை உள்ள நேரத்தில் ஏராளமாகக் கிணறுகள் வெட்டப் படுகின்றன. பக்கத்தில் பக்கத்தில் கிணறுகள் வெட்டி ஊற்று நீர் எடுப்பதால், சுமார் 80 அல்லது 90 அடியில் இருக்கும் ஊற்று நீரும் காணாது என்ற சூழ்நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஆங்காங்கே சிறிய சிறிய குட்டைகளையும் செக் டாம்கள் என்ற முறையில் அமைத்து தண்ணீரைத் தேக்கினால், அதிகமாக வரும் தண்ணீரைத் தேக்கினால் கிணறுகளுக்கு அதிக ஊற்று கிடைக்கும். இந்த திட்டம் பற்றி ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சிலில் கேட்டபோது, இந்த திட்டத்தை எந்த இலாகா செய்வது என்பதில் நிர்ணயம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று தெரிந்தது. கலெக்டர்கூட எந்த இலாகா ஏற்றுச் செய்வது என்பது குழப்பமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப் பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டா, எஸ்.எம்.ஐ.பி. யா அல்லது புட் ப்ரொடக்ஷனு என்று புரியாமல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். காரணம் இது நேரடித் திட்டம் அல்ல எனக் கூறப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும் போது சிறிய சிறிய திட்டங்களுக்கு வழிவகை செய்தால், நிச்சயமாகப் பயன் அடைய முடியும். அந்த முறையில் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று மன்றாடிக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கலெக்டர் கூட இது சம்பந்தமாக திட்டங்களை தயாரித்து முயலுகிறேன் என்று பெரும் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இது

[திரு. செ. சதாசிவம்] [2nd February 1966]

சம்மந்தமாக ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் இத்திட்டத் திற்கு முறனாக உள்ள விதிகளை தழர்த்தவேண்டும்.

ஆற்று ஓரங்கள், வாய்க்கால் ஓரங்கள் இங்கெல்லாம் கிணறு வெட்ட தடையிருக்கிறது. ஆற்றுக்கு 2 பர்லாங் தூரத்திலும், வாய்க்காலுக்கு ஒரு பர்லாங் தூரத்திலும் உள்ள பழைய கிணறு களுக்கு பம்பு செட்டுகள் வைத்து இரைப்பதற்கு அனுமதியில்லை என்பதால், மின்சார இலாகாவினர் பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட் மெண்டிலிருந்து பர்மிஷன் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்லு கிறார்கள் அந்த பர்மிஷனுக்குப் போனால், இவ்வளவு தூரத்திற்குள் இருப்பதால் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதனால் பெரும் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகவேண்டியிருக்கிறது. கலெக்டர் இது முக்கியமானது, பர்மிஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்தாலும்கூட, கொடுக்கப்படவில்லை. எங்கள் பகுதியில் ஆற்றங்கரையில் வெட்டப்படுகிற கிணறுகளில் கூட ஊற்று வருவது கிடையாது. ஆகவே, இந்த விதியைத் தளர்த்தி உதவி செய்யவேண்டும். முதலிலே இந்த விதி போட்ட போது, லேயர் பவானி பக்கத்திலுள்ள வாய்க்கால்களில் ஊற்று நீர் வற்றி விடும் என்கிற அடிப்படைத் தத்துவத்திலே, போடப் பட்ட விதி இது. ஆனால் இப்பொழுது லேயர் பவானிப் பக்கத் தில் மின்சார பம்பு செட்டுகள் வைக்க அனுமதி வழங்குகிறோம். அது தனி சட்டத்தின் மூலம் செய்யப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும் போது, எங்கள் பகுதி வரண்ட பகுதியாக இருப்பதால், தொல்லை தரக்கூடிய அம்சமாக இருப்பதால், இதை ரத்து செய்ய வசதி செய்து விவசாயிகளுக்கு மின்சார பம்புசெட்டுகள் வைக்கும் விதியின் கீழே வரக்கூடிய கிணறுகளுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே போன்று இன்னும் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தெரிந்துகொண்டு, ஆவன செய்ய மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகளைக் கொண்ட ஒரு மாநாட்டை கூரூரில் கூட்டி தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

* திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் பெருமான் ஆற்றி யிருக்கும் உரைமீது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் விவாதத்தில் நானும் என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள், விவசாயத்திற்கும் உணவு உற்பத்திக்கும் முதல் இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்பதில் கூர்ந்து கவனம் செலுத்தி ஆக்க வேலையில் அரசாங்கம் ஈடு பட்டிருப்பதாக கவர்னர் உரையில் கூறப் பட்டு இருக்கிறது. ஆனாலும், அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கை களைப் பார்த்தால், அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்காமல் இருப்பதைப் பார்த்தால் மிக்க வேதனையாக இருக்கிறது. சேலத்தில் எஸ்.எம்.ஐ.பி. டிவிஷன் இருக்கிறது. அவர்களிடம்

2nd February 1966] [திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு]

சில திட்டங்களைச் சொல்லிப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். அவர்கள் திட்டங்களைப் பரிசீலிக்காமலே, அவை கட்டுபடியாகா, உதவாத திட்டங்கள் என்று தள்ளிவிட்டார்கள். அதைப் பற்றியெல்லாம் ஜில்லா டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் சொல்லி கலெக்டரிடம் முறையிட்டதன் பேரில், மீண்டும் பரிசீலிக்கச் செய்து, இந்த திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய சூழ்நிலையை உண்டாக்கி, எஸ்டிமேட்டு போட்டு முடிந்த நிலையில், இன்றைக்கு சிலருடைய தூண்டுதல் பேரில், அந்தத் திட்டங்கள் கைவிடப் பட்டிருக்கின்றன. சேலத்தில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு வழி இல்லாவிட்டாலும், சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு வாய்ப்பு இருப்பதை எடுத்துச் சொன்னாலும், அங்கே உள்ள சிலருடைய தூண்டுதலால் அதிகாரிகள் அவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு திட்டங்களைப் பரிசீலிக்காமலே கைவிட்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே, அங்கே பாசனவசதிகள் குறைவாக இருக்கும் பகுதியில் விவசாயம் செய்யத் தடை இருக்கிறது.

இப்பொழுது கிணறு வெட்ட, பம்பு செட்டு வைக்க என்று லோன் கேட்டு விண்ணப்பங்கள் போட்டாலும் அதிகமாகக் கால தாமதம் ஆகிறது. ஒரு விவசாயி லோன் கேட்டு பல மாதங்கள் நடந்து, அதிகாரிகளை அணுகி அவர்களிடம் கேட்டுப் பெறலாம் என்றாலும், அதற்கும் அதிகமான காலம் ஆகிறது. இப்படிப் பட்ட லோனுக்குப் போகிற சமயத்தில், தங்கப் பத்திரத்திற்கு இவ்வளவு கிராம் கொடு என்று வற்புறுத்தும் சூழ்நிலைதான் இருந்து வருகிறது.

என்னுடைய தொகுதியில், ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனை எடுத்துக் கொண்டால், அது மிகவும் பஞ்சப் பிரதேசம். அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியில் நாற்பதாயிரம் கிராம் தங்கம் வசூலிக்கவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நாற்பதாயிரம் கிராம் தங்கத்தின் மதிப்பு சுமார் ஐந்து லட்ச ரூபாய் ஆகிறது. பஞ்சப் பிரதேசமான ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் வட்டாரத்தில் ஐந்து லட்ச ரூபாய் வசூல் செய்வ தென்பது மிகவும் கடினமான வேலையாகும். எனவே, விவசாயிகளைத் துன்புறுத்தி, எந்தக் கடன் அப்ளிகேஷன் வந்தாலும், விவசாயிகள் எந்தக் காரியத்திற்காக அதிகாரிகளை அணுகினாலும், அங்குள்ள அதிகாரிகள், “இவ்வளவு தங்கம் கொடு” என்று கேட்கின்ற நிலை இருக்கிறதே தவிர, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யும் வகையிலே கடன் விண்ணப்பத்தைப் பரிசீலித்து உடனடியாகக் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது. அங்குள்ள அதிகாரிகள் தங்கம் வசூலிப்பதற்கென்றும், சிறு சேமிப்பிற்கு என்றும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அலுவலகத்திலே எந்த வேலையும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. என்னுடைய டிவிஷனில் ஒரு அதிகாரி ஒரு மாதத்திலே தன்னுடைய சுற்றுப் பயணத்திற்காக ரூ. 1,800 படி பெற்றிருக்கிறார். ஒரு அமைச்சர்கட பெறாத தொகையை அங்குள்ள ஒரு ரெஸின்டூ, டிவிஷனல் ஆபீசர் பெற்றிருக்கிறார். கலெக்டர்கட அவ்வளவு பெற்றிருக்கமாட்டார். ஒரு ரெஸின்டூ, டிவிஷனல் அதிகாரி கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரம் ரூபாய் பெறுகிறார் என்றால், அங்கு

[திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு] [2nd February 1966]

'அலுவலகத்தில் எப்படி வேலை நடந்திருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதையெல்லாம் தக்க முறையிலே அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து, எவ்வளவு கிராம் தங்கம் வசூலிக்கப்பட்டது, எவ்வளவு சிறு சேமிப்புக்காக வசூலிக்கப் பட்டது என்பதையெல்லாம் பார்த்து, அந்த அதிகாரிக்கு அவ்வளவு பயணப்படி கொடுப்பதற்குத் தகுதியுடையவரா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். அவருக்கு இருக்கும் சம்பளம் ரூ. 400-க்குக் குறைவாகத்தான் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். சம்பளத்தைப் போல் நான்கு மடங்கு பயணப் படி பெற்றிருக்கிறார். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, அரசாங்கம் எந்த முறையில் செயல்படுகிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும் போதுதான் நமக்கெல்லாம் வேதனையாக இருக்கிறது. இந்த நிலையிலேயே சென்றால், அலுவலக வேலையும் நடக்காது, விவசாயிக்கு வேண்டிய ஊக்கமும் இருக்காது. ஆகவே, 'அங்குள்ள நிலைமைகளைக் கவனித்து வந்திருக்கும் லோன் அப்ளி கேஷன்களையும் மற்றவைகளையும் உடனடியாகப் பரிசீலித்து, விவசாயிகளுக்குப் பணம் விநியோகிக்கப்படவேண்டும்.

கிணறு வெட்டுவதற்குக்கூட மிகக் குறைந்த தொகை, அதாவது மூவாயிரம் ரூபாய்தான் கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை ஐயாயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்தியிருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. ஆனால், ஐயாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கலாம் என்ற உத்தரவுகூட இன்னும் அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் பணத்தை உடனடியாகக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு இன்னும் போதாது என்றாலும்கூட, மேலும் மேலும் கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். கடன் கொடுப்பதிலேகூட, தகுதி உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்காமல், தகுதி இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாத விவசாயிக்குக்கூட, அதிகாரிகள் லஞ்சம் பெற்றுக் கொண்டு கடன் சாங்ஷன் செய்கிறார்கள். யார் கடனை ஒழுங்காகத் திருப்பிக்கொடுக்கத் தகுதி பெற்றிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கடன் சாங்ஷன் ஆகாத நிலையும் இருக்கிறது. ஆகவே, இதையெல்லாம் கவனித்து, தகுதி உள்ள விவசாயிகளுக்கு, விவசாய வேலைகளுக்கான கடன்கள் கிடைக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் சில பெரிய நகரங்கள் நெசவாளிகள் வாழும் பகுதியாகும். அந்தப் பகுதியில் மூன்று வாரங்களுக்கு மேலாக அரிசி சப்ளை செய்யாமல் ஜனங்கள் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கண்ட்ரோல் முறையை நீக்கிவிடும்படி நல்லது என்றே நான் நினைக்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் கண்ட்ரோல் முறையினால் அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அங்கே உள்ளவர்கள் அதைச் சாக்காக வைத்துக்கொண்டு லஞ்சம் வாங்கக்கூட வகையாக இருக்கிறது. மாவட்டத்திலிருந்து மாவட்டத்திற்கும், தாலுகாவிலிருந்து தாலுகாவிற்கும் நெல்லைக் கொண்டுவரும்போது, சில அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு விட்டுவிடுகிறார்கள். சிலர்

2nd February 1966] [திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு]

பிடித்துக்கொண்டு அந்த நெல்லை சொஸைட்டிக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். கண்ட்ரோல் விலைக்கு வாங்கும் நெல்லைக்கூட அவர்கள் நல்ல முயையில் பதப்படுத்தி வைக்காமல் கோடவுனிலே அடக்கி வைத்து நாற்றம் எடுத்த பிறகு அறைத்து மக்களுக்கு விநியோகிக்கிறார்கள். சென்னை நகரிலே கூட அதுபற்றிப் பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. நாற்றம் பிடித்த அரிசியைவிட மலிவான விலைக்கு நல்ல அரிசி கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே, கண்ட்ரோல் முறையை எடுத்துவிட்டால்தான் மக்களுக்கு மலிவான விலையில் நல்ல அரிசி கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்தக் கண்ட்ரோல் முறை இருப்பதனால், அதிகாரிகள் வெளியிலே சுற்றிக்கொண்டு பயணப்படியை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக ஏற்படும் செலவைக்கூட விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் அவர்களுக்குப் பயன் உடையதாக இருக்கும்; அதிகாரிகளும் அலுவலகத்தில் தங்கியிருந்து வேலை பார்க்க வசதியாகவும் இருக்கும். இதையும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரஷ்யாவிலிருந்து ட்ராக்டர் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதை இம்போர்ட் டீட்டி உட்பட, கிட்டத்தட்ட ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்பனையாகி இருக்கிறார்கள். அந்த ஐயாயிரம் ரூபாயில் ஆயிரம் ரூபாய் இம்போர்ட் டீட்டியாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குச் சலுகை தருகிறோம் என்று சொல்லும்போது, இம்போர்ட் டீட்டியை எடுத்துவிட்டு அசல் விலைக்கே ட்ராக்டர் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் மிச்சமாகும். இதுபோன்ற சலுகைகள் செய்வதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளித்து, உற்பத்தியைப் பெருக்க நல்ல முயற்சிகளை அரசாங்கம் மேலும் மேற்கொண்டு செய்வவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பை அளித்த கனம் சபாநாயகருக்கு நன்றி தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய பேருரையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் பேச விரும்புகிறேன். காலஞ்சென்ற திரு. லால்பகலூர் சாஸ்திரி அவர்கள் எளிய குடும்பத்தில் பிறந்து எளிய வாழ்க்கை நடத்தியவர். அதனால் தான் அவர் ஏழை மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவதற்காக அரும்பாடுபட்டார். அதோடு, நம்முடைய அமரர் நேருஜி அவர்கள் சமாதானத்திற்காக எவ்வளவு அரும்பாடுபட்டாரோ, அதேபோல் தொடர்ந்து சாஸ்திரி அவர்களும் அரும்பாடுபட்டார். சமாதானத்திற்காகவே அவரும் உயிர் நீத்தார். சாஸ்திரி அவர்கள் மறைந்ததைத் குறித்து அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு என்னுடைய அனுதாபத்தை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் விவசாயத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மழை இல்லாத இயற்கைக் கோளாறினால் இவ்வருஷம் அதிக விளைச்சல் அவதற்கு முடியாமல் போய்விட்டது. என்னுடைய தொகுதியாகிய நம்பியூர் தொகுதி, திருப்பூர், பல்லடம், சூலூர்

[திரு. ஏ. சு. காளியப்ப கவுண்டர்] [2nd February 1966]

தொகுதிகளிலுள்ள சுமார் 3 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலேயே மிகவும் வரண்ட பகுதியாக இருக்கின்றது. அந்தப் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் வசதி அதிகம் கிடையாது. கிணற்றிலும் நான்கு, ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறைதான் ஒரு போகம் இரண்டு போகத்திற்குத் தண்ணீர் வருகிறது. அதனால், இப்பொழுது சுமார் 30 ஆயிரம் ஏக்கர் பாசனத்திற்குக் கொடுக்கும் தண்ணீரை, ஆங்காங்கு குளம் குட்டைகளை அமைத்துத் தேக்கி வைத்தால், அதிக விளைச்சல் ஏற்படும். மூப்பது ஆயிரம் ஏக்கர் பாசனத்தில் தற்போது சுமார் ஒன்றரை லட்சம் பொதி நெல்தான் வரும். அதாவது சுமார் 6 லட்சம் மூட்டைதான் கிடைக்கும். அந்த மூன்று லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் ஆங்காங்கு குளம் குட்டைகளை அமைத்து அவற்றில் வருஷத்திற்கு இருமுறை தண்ணீர் நிரப்பிக் கொடுத்தால், மூன்று லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் குறைந்தது 15 லட்சம் பொதி—அதாவது 60 லட்சம் மூட்டை (Milletts) கருந்தாளியம் கிடைக்கும். இது போன்று, இரண்டரை (2½) லட்சம் ஏக்கரில் பருத்தி 15 முதல் 16 லட்சம் பொதி வரையில் கிடைக்கும். ஐம்பது ஆயிரம் ஏக்கரிலே புகையிலை ராகுபடி செய்தால் குறைந்தது ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சென்ட்ரல் எக்ஸ்ஸைஸ் டீட்டி கிடைக்கும். இத்தகைய வாய்ப்பு உள்ள கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியிலே நான் குறிப்பிட்டது மாதிரி குளம் குட்டைகளை அமைத்துத் தண்ணீரை நிரப்பிக் கொடுத்தால், கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுத்தால், வருஷத்திலே சுமார் 10 லட்சம் பொதி—40 லட்சம் மூட்டை—உபரியாகக் கருந்தாளியம் கிடைக்கும். அது போல், ஐந்து கோடி ரூபாய் சென்ட்ரல் எக்ஸ்ஸைஸ் டீட்டி கிடைக்கும், பத்து லட்சம் பொதி பருத்தியும் கிடைக்கும். இப்படி ஒரு ஜில்லாவில் ஒரு மூலையில் இவ்வளவு கிடைத்தால், நம்முடைய ராஜ்யம் பூராவும், இந்தியா பூராவும், இதே முறையை அனுஷ்டித்தால், பலன் அதிகமாகக் கிடைக்கும். இந்தியா பூராவும் இந்த முறையிலே குளம் குட்டைகளையும், கிணறுகளையும் அமைத்துத் தண்ணீர் தேக்கி வைத்தால், நம் நாட்டுக்கு வேண்டிய உணவுத் தானியங்கள் கிடைக்கும். அதனால் உணவு தானியத்தில் தன்னிறைவு பெற முடியும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் குளம் குட்டை அமைப்பதாக இருந்தால் குறைந்தது ஒரு டன் விளைச்சலுக்கு ஐந்தாயிரம் ரூபாய் செலவழித்தாக வேண்டும். இப்போது ஒரு டன் விளைச்சலுக்கு 2,500 ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதை ஐந்தாயிரம் அல்லது அரூயிரமாக்கினால்தான் குளம் குட்டை அமைக்க முடியும். இப்போது குளம் அமைப்பது என்றால் நூறு ஏக்கராவுக்குத் தண்ணீர் பாசனம் அளிக்கக்கூடியதாக அமையவேண்டும் என்று கணக்கு எடுக்கிறார்கள். ஆனால் நல்ல மழை பெய்தால்தான் அப்படி நூறு ஏக்கராவுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பது சாத்தியமாகும். அதே நேரத்தில் குளம் எனத் தோண்டி பத்தடி உயரத்திற்குத் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும்படி செய்தாலேயே—அதைச் சுற்றியுள்ள நூற்றுக் கணக்கான கிணறுகளில் தண்ணீர் ஊற்று நிற்கும். என் தொகுதியில் மொட்டணம் என்ற ஊரில் அப்படி ஒரு குளம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. நூறு ஏக்கரா பாசனம் என்று அதற்கு கணக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால்

2nd February 1966] [திரு ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்]

சுற்றுவட்டாரக் கிணறுகள் எல்லாம் அதனால் பயன் பெறுவதால் ஆயிரம் ஏக்கராவுக்கு மேல் பாசன வசதி கிடைக்கிறது. தூறு ஏக்கரா நன்றாக விளைந்தால் நானூறு பொதி நெல்தான் கிடைக்கும். 1,500 மூட்டை தான் கிடைக்கும். இன்றைக்கு அதை எடுத்துக் கொண்டால் 20 ஆயிரம் மூட்டை உற்பத்தியாகிறது. ஆகவே குளம் குட்டை ஏற்படுத்தினால் அதிலிருந்து நேரிடையாகக் கிடைக்கிற பாசன வசதியைவிட சுற்றுப்புற கிணறுகளில் ஏற்படுகிற நீர் ஊற்றின் மூலம் கிடைக்கிற பாசன வசதி மறைமுகமாக அதிகமாக இருக்கிறது. செங்கப்பள்ளியிலும் ஒரு குளம் அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்னும் அதிகமான குளங் குட்டைகளை ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும். மேலும், கீழ் இருப்பவர்கள் ஒரு குளம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் இரண்டு மூன்று வருஷ காலம் தாமதித்து விடுகிறார்கள். இன்னும் விரைவாக அமைத்துத் தர வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் தொகுதியில் வேமாண்டாம்பாளையம் குளம், வெள்ளாப்பாளையம் குளம், சந்தைப்பாளையம் போன்ற நான்கைந்து குளம் அமைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதோடு குட்டையும் நாற்பது, ஐம்பதுக்கு மேல் அமைக்கவேண்டியிருக்கிறது. கூடிய விரைவில் ஆவன செய்யுமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல இப்போது புதிதாக கிணறு வெட்டுவதற்கு ஐந்து ஆயிரம் வரைக்கும் கொடுக்கிறார்கள். ஐந்தாறு அதில் மானியம். எங்கள் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் கிணறு வெட்டவேண்டும் என்றால் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல், பதினைந்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. ஆகவே எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும். அதில் ஆயிரம் மானியமாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

அதோடு பரம்பிக்குளம், ஆளியார், மோட்டீர் பக்கம் எல்லாம் ஒரு பர்லாங்கு, இரண்டு பர்லாங்குக்குக் கிணறு வெட்டக் கூடாது என்ற விதியை எடுத்து விட்டார்கள். அதே போல் லோயர் பவானி ஏரியானிலும் அந்த விதியை எடுத்துவிட்டால் சௌகர்யமாக இருக்கும். ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களிடமும் நேரில் சொன்னேன். அந்தத் தடையை எடுக்க முயற்சி எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை எடுத்துவிட்டால் கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டு வைக்க சௌகர்யமாக இருக்கும். அதனால் அதிக விளைச்சல் ஏற்பட சௌகர்யமாக இருக்கும்.

அதோடு இப்போது மின்சார கணைக்ஷன் கொடுக்க அலுவலினியம் கம்பி கிடைப்பது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இருநூறு, முன்னூறு மைல் தூரத்திற்கு கம்பி இந்த வருஷ மார்ச் மாதத்திற்குள் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, சேலத்திலுள்ள அலுவலினியம் பாக்டரியில் விவசாயத்திற்கு மின்சாரக் கணைக்ஷன் கொடுக்க அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிற இந்த அலுவலினியம் கம்பியை உடனடியாகத் தயார் செய்து சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்பதாக கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு ஏ. கூ. காலியப்ப கவுண்டர்] [2nd February 1966]

இப்போது நெல் அந்தப் பகுதியில் ஒரு போகம், இரு போகம், மூப்போகம் என்று செய்யலாம். ஆனால் எல்லா இடத்திற்கும் பொதுவாக ஒருபோகம் கொடுப்பது என்கிற முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒருபோகம் போட்டால் அதிக விளைச்சல் ஏற்படுகிறது. இருபோகம் என்றால் விளைச்சலும் குறைகிறது. எலிகள் பாம்புகள் அதிகமாகப் போய்விடுகின்றன. ஒருபோகம் விளைத்து, இடைக் காலத்தில் எலிவேட்டை, சாரைப்பாம்பு தொல்லை யை ஒழிக்கவும் வசதி இருக்கிறது. ஆக ஏகம் ஒரு போகம் கொடுக்க ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் ஊர்ப்பகுதியில் ஏற்கனவேயே இரண்டு மூன்று கிராமத் தார்கள் ஒன்று கூடி ஒரு போகம் விளைவிப்பது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஏகம் ஒரு போகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வதோடு லோயர் பவானி வாய்க்காலில் தண்ணீர் கொடுத்து உதவுமாறு கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. தங்கவேலு : கனம் சட்டமன்ற துணைத்தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு கவர்னர் அவர்களுடைய உரை நம்முடைய மறைந்த மாணிக்கம் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவதைத் தவிர, வேறு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது ஒன்றும் இல்லை. பொதுவாகச் சொல்லப்போனால் அவரது உரை உப்பு சப்பென்று இருக்கிறது என்று தான் சொல்லவேண்டும். அதாவது சாரம் ஒன்றும் இல்லை. ஏதோ வெள்ளைக்காரன் நடத்திவந்த சம்பிரதாயப்படி நாளும் செய்வதால் ஏதோ வந்து உரை நிகழ்த்திவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். வேறு ஒன்றும் இல்லை. தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட முக்கிய விஷயங்களைப் பற்றியோ, கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றியோ ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. அது வருந்தக் கூடிய விஷயமாகும்.

சென்ற ஆண்டு தொழிலாளர்களுக்காக இருக்கக் கூடிய லேபர் கோர்ட் பல ஆண்டுகளாக வழக்குகளைப் பைசல் செய்யாமல் நீதிபதிகள் அடிக்கடி மாற்றப்பட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டபோது, முதலமைச்சர் அவர்கள் அது ஹைக் கோர்ட் உசிதம் போல் செய்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். லேபர் கோர்ட் நீதிபதிகளை அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டே இருப்பதனால் பல வழக்குகள் முடியாமல் இருக்கிறது. இதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் எவ்வித அக்கறையும் கொள்ளவில்லை. குறைந்தது ஒரு நீதிபதியை ஓரிடத்தில் மூன்று ஆண்டுகளாவது வைத்திருக்க வேண்டும், அப்போதுதான் வழக்குகளை நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து சீக்கிரம் தீர்ப்புக் கூற வழியைற்படும். ஸ்காலர்ஷிப் பெறுவதற்கு 1,500 ரூபாய் என்று வருமான வரம்பு இருப்பதை 2,500 ரூபாய்க்கு உயர்த்தவேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டிலேயே வற்புறுத்தினோம். ஆனால் அது இன்னும் உயர்த்தப்படவில்லை. சென்ற ஆண்டு ஆசிரியர்களுக்கும், என்.ஜி.ஓக்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் பஞ்சப்படி 16 ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டதால் அவர்களுடைய வருமான வரம்பு 1,500 ரூபாய்க்கு மேல் போய்விட்ட

2nd February 1966] [திரு. ஆ. தங்கவேலு]

தால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளின் பெரும்பாலோர் ஸ்காலர்ஷிப் பெறமுடியாத நிலையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த சான்றிதழ் பெறக்கூடிய முறையினால், நிலத்திலும் வியாபாரத்திலும் அதிகமான வருமானம் பெறக்கூடியவர்கள்கூட தவறாக குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் என்று சான்றிதழ் பெற்றுவிடுகிறார்கள். இது அரசாங்கத்திற்கும் தெரிந்ததுதான். ஆனால் சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக இருக்கக்கூடியவர்களுடைய பிள்ளைகள் உண்மையில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு நாட்களுக்குமுன், நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில் யாராவது இந்த மாதிரி வாங்கியிருக்கிறார்களா என்று நான் கேள்வி கேட்டபோது அதற்கு பதில் கிடைக்கவில்லை. நான் அப்படிக்கேட்டதால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை குறைவாக மதிப்பிடுகிறேன் என்று அர்த்தம் அல்ல. நாம் எப்படி நேர்மையாக நடந்துகொள்கிறோம் என்பதை நாம் பொதுமக்களிடம் காட்டவேண்டும். நாம் பொதுமக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் அப்படிக்கேட்டேன். ஆனால் அதற்குப் பதில் கிடைக்கவில்லை. இதைப்பற்றி பொதுமக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வேண்டுமானால் அப்படிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் போலிருக்கிறது. சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்கள், மற்றவர்கள் தான் அப்படி வாங்கக்கூடாது என்ற அளவிற்குத்தான் எண்ணுவார்கள். ஆகவே யாராக இருந்தாலும் நியாயமான அளவிலே தான் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் நல்லது.

உணவு உற்பத்தியைப் பற்றி அரசாங்கம் கவலையுடன் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மறைந்த திரு. லால் பகதூர் அவர்கள் யுத்த நெருக்கடி காலத்திலே கூட உணவிற்கு அதிக கவனம் செலுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கமும், அமைச்சர்களும் இங்கே சொன்னாலும்கூட உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் எந்த அளவில் இருக்கிறது என்றால் குறைந்த அளவில் தான் இருக்கிறது என்று தான் சொல்லவேண்டும். காரணம், போடக்கூடிய திட்டங்களும், கொடுக்கக்கூடிய டனமும் யாருக்குப் போய்ச் சேரவேண்டுமோ அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. பயிரிடக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு இரண்டு, மூன்று, நான்கு ஏக்கர் வைத்து நேரடியாக உழுது பயிரிடக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு இந்தப் பணம் போய்ச் சேருவது இல்லை. கிணறு வெட்டுவதை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த ஆண்டு ஏராளமான கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமென்று அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. இரண்டு, மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த உதவி கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் இதற்காகப் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அலைவதுதான் வேலை. இதைத் தவிர இந்த வருஷம் தங்கப் பத்திரத் தொல்லை வேறு வந்துவிட்டது. ஒருவருக்கு 2,000 ரூபாய் கொடுத்தால் அதில் 500 ரூபாய் மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. மீதி யுள்ள 1,500 ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை வாங்குவதற்காக பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு சாதாரண விவசாயி நடந்து சென்றால் கிராம சேவக் முதல் மேலே உள்ளவர்கள்வரை எல்லோ

[திரு. ஆ. தங்கவேலு]

[2nd February 1966]

ரும் இந்த மானியத்தை அவர்களுக்கு இனாமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்றே கேட்கிறார்கள். அவர்கள், 1,500 ரூபாய் கடன் அரசாங்கம் தருகிறது. ஏன் கஷ்டப்படுகிறாய், மீதமுள்ள 500 ரூபாய் மானியத்தை எங்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகத்தான் அரசாங்கம் இப்படி வைத்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். ரகசியமில்லை.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும்பொழுது பணத்தை இடையிலே உள்ளவர்கள் தங்களுக்கு இனாமாகக் கொடுப்பதற்காகத்தான் அரசாங்கம் மானியமாகக் கொடுக்கிறது என்று சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியானால் அவர்கள் அந்த குறிப்பிட்ட ஆர்.டி.ஓ.விடமோ அல்லது கலெக்டரிடமோ சென்று சொல்லியிருக்கலாம் அல்லவா?

திரு. ஆ. தங்கவேலு : தலைவரவர்களே, இது சர்வசாதாரணமாக எல்லோரும் சொல்லக்கூடியதுதான். எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். இந்த ஆண்டுகூட இதைப்பற்றி என்னிடத்திலே கம்ப்ளெயின்ட் வந்தது, எல்லாப் பகுதிகளிலும் நடக்கக்கூடிய ஒரு விஷயம்தான் இது. அதற்கு அப்புறம் நாங்கள் அதிகாரிகளைப் பார்த்துச் சொல்லி அது ஓரளவு ஒழுங்கப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இதைப்போலவே எல்லா விவசாயிகளும் எம்.எல்.ஏ. அல்லது அதிகாரிகள் இவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது சாத்தியமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதோடு கிணறு வெட்டுவதில் ஏற்கனவே கிணறு வைத்திருப்பவர்களும் இதில் பணம் வாங்குகிறார்கள். அந்தப் பணத்தை வாங்கி வட்டிக்கு விடுகிறார்கள். பழைய கிணற்றைக் காட்டி பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். பழைய கிணற்றைப் புதுப்பித்துக் காட்டி விடுகிறார்கள் அல்லது கிணறு எடுத்து மாதிரிக் காட்டிவிடுகிறார்கள்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : அது எப்படி எடுத்த மாதிரிக் காட்டமுடியும்?

திரு. ஆ. தங்கவேலு : நடந்ததைத்தான் நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன். இதற்கு முன்பு ஆவணிப்பூர் ஹரிஜனக் காலனியிலே ஒரு கிணறு இப்படிச் காட்டப்பட்டதாக நான் முன்பே கூறியிருக்கிறேன். இன்னும் பட்ஜெட் தொடரிலே விவரமாகச் சொல்லலாம் என்று இருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு உதவி கிடைப்பது கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் உற்பத்தி எப்படி பெருகும் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக ஏரிகள் ஆழப்படுத்துவதிலும் சீர்படுத்துவதிலும் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வழியுண்டு. திண்டிவனம் தாலுகாவிலே ஆலக் கிராமம் ஏரி இருக்கிறது. அது இன்னும் ஆழப்படுத்தப்படாமலே தான் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி சென்ற முறை கேட்கப்பட்ட போது, அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ் வா வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் கட்டவில்லை, அதனால்தான் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த டாக்ஸை எல்லாம் விவசாயிகள் கட்ட முடியுமா என்பதையும் யோசிக்கவேண்டும். அதே மாதிரி தென்பசார் ஏரியின் கலிங்கல் தண்ணீர் பாய்ந்து 50 ஏக்கர்

2nd February 1966] [திரு. ஆ. தங்கவேலு]

நல்ல நிலத்தைப் பாழ்படுத்துகிறது. ஆகவே, கலிங்கலை மறுபக்கம் மாற்றி அமைத்து அதை வேறு புறம்போக்கு நிலத்தின் மீது திருப்பி விடுவது நல்லது. அப்பொழுது தான் இந்த 50 ஏக்கர் நிலத்தைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று மனுக் கொடுத்து 3, 4 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. சென்ற ஆண்டு கேள்வி நேரத்தின்போது இந்த கலிங்கல் புறம்போக்கு நிலத்தின்மீது செல்லக்கூடியதை மாற்றியமைக்கும் திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் 1964-65-ஆம் ஆண்டில் பிப்ரவரி மாதத்தில் அந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 1964-65-ம் ஆயிற்று. 1965-66-ம் முடியப்போகிறது. அந்தத் திட்டம் எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இந்த தென்பசார் கலிங்கலை மாற்றியமைப்பதால் 50 ஏக்கர் உணவு உற்பத்தி விளைவது தடுக்கப்படும். 1966-ஆம் ஆண்டுகூட வந்துவிட்டது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுதாவது இதில் கவனம் செலுத்தினால் உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு வசதி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக பருவ மழை, காலங்கடந்து பெய்தது எங்கள் பகுதியிலும் இருந்தது. மழையை நம்பி யிருக்கின்ற பகுதிகான் எங்கள் பகுதி. இதனால் விவசாயி ஏரே கட்டாமல் விட்டுவிட்டான். இல்லாவிட்டால் டிசம்பருக்குள் பயிராக இருக்கவேண்டும். ஆனால் டிசம்பரில் மழை பெய்த பிறகு தான் ஏர் கட்டி இப்பொழுதுதான் நடவு நட்பிருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் நிம்மதி வேண்டியிருக்கிறது. நிலவரிக்கு வாய்தா போட்டு தழுக்குத் தட்டுகிறார்கள் கிராமக் கணக்குப் பிள்ளையும் மனியக்காரரும். விவசாயிகளிடம் வருவாய் இல்லாமல் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நான் வரியைத் தள்ளுபடி பண்ணவேண்டும், வஜா செய்யவேண்டுமென்பதற்காக வாதிடவில்லை. கொஞ்சம் தள்ளிப் போடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறேன். பிப்ரவரி மாதத்தில் வசூலிப்பதை, மே, ஜூன் மாதத்தில் வசூல் பண்ணிக் கொள்ளுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறேன். இதிலே கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியில் இரட்டணை என்ற ஒரு பெரிய கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு சங்கராபரணி என்ற ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. அந்த ஆற்றைக் கடந்து பல கிராமங்களுக்குச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதிலே ஒரு பெரிய பாலம் கட்டாவிட்டாலும், ஒரு சறுக்குப் பாலமாவது கட்டிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டோம். நான்கைந்து ஆண்டுகளாக இதைப் பற்றி வற்புறுத்தி வருகிறோம். அதை கவனிப்பார்களே. அதே போன்று அசப்பூர் ஆற்றில் மதுராந்தகத்தில் இருந்து மரக்காணம் செல்லும் பகுதியிலும் ஒரு பாலம் கட்டவேண்டும். ஓங்கூர், திண்டிவனம் பகுதியில் சிறு மழை பெய்தால்கூட அந்த ஆற்றில் தண்ணீர் வந்து விடும். சென்னையிலிருந்து மரக்காணம், மதுராந்தகம் வழியாக பாண்டிச்சேரிக்குப் போகும்போது அந்தப் பகுதியில் சிறு மழை பெய்தால்கூட காரோ, பஸ்ஸோ எதுவும் போக முடியாது. நான் ஒன்றை வேதனையோடு குறிப்பிடுகிறேன். சென்னையிலிருந்து செங்கற்பட்டு திண்டிவனம் பக்கம் செங்கற்பட்டு ஏரியை ஒட்டி ஒரு பரீலம் கட்டப்பட்டு வருவது எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். அந்தப்

[திரு. ஆ. தங்கவேலு] [2nd February 1966]

பாலம் மலையைக் குடைந்து கட்டப்படுகிறது. நான் அந்தப் பாதையில் கடந்த 30, 35 வருஷங்களாக வந்து கொண்டிருக்கிறேன். அங்கு மழை பெய்ததால் போக்குவரத்து நின்றது என்றே அல்லது ஏதாவது விபத்து ஏற்பட்டது என்றே ஒன்றும் கிடையாது. அங்கு ஒரு பாலம் கட்டுகிறார்கள். எங்கு பாலம் தேவையோ அங்கு கட்டாமல் எங்கு அவசியம் இல்லையோ அங்குக் கட்டுகிறார்கள். அது அமைச்சர் அவர்களுடைய மாவட்டம் என்ற காரணத்தாலோ அல்லது அமைச்சருக்கு வேண்டிய கண்டிராக்டர் என்பதாலோ பாலம் கட்டப்படுகிறதா என்று தெரியவில்லை.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is making an insinuation when he says: “அமைச்சருக்கு வேண்டிய கண்டிராக்டர்”.

திரு. ஆ. தங்கவேலு : அந்தப் பாலத்தை மலையைக் குடைந்து கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் சொல்லுகின்ற இடத்தில் சிறு மழை பெய்தாலும் கார், பஸ் எதுவும் செல்ல முடியாத நிலை இருந்தும் அங்கு பாலம் கட்டப்படவில்லை. அங்கு ஒரு பாலம் எந்த அளவுக்கு அத்தியாவசியம் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேனோ தவிர குற்றம் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அந்தப் பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியில் சாத்தனூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் வைரபுரம், தாதாபுரம், கொடியம் ஏரித் தண்ணீர் போகிறது. சாத்தனூர் கிராமத்தில் உள்ள 50 ஏக்கர் வெள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டு போகிறது. அது கடைசியில் சாரம் ஆறு என்று ஒங்கூரில் வந்து சேருகிறது. அங்கு கரை உடைந்து மண் மேட்டிடிருப்பதன் காரணமாக, கடந்த 10, 15 வருஷ காலமாக 50 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் சாகுபடி செய்ய முடியாமல் மூடிக் கிடக்கின்றன. அந்தப் பகுதி மக்கள், விவசாயிகள் அதைக் கண்டு சலித்து பட்டணத்தில் வந்து குடியேறி விட்டார்கள். இதைப் பற்றிச் சட்ட மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள், உதவி என்சினியர்கள், பெரிய என்சினியர் எல்லோரிடமும் மகஜர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே கரை போட்டால் 50 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் சாகுபடிக்குப் பயன்பட முடியும் என்று சொன்னோம். இதுவரை ஏதும் செய்யப் படவில்லை. உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படிப் பெருகும்? இது போன்றவற்றுக்கெல்லாம் வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த துணைச் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1-25
p.m.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.